

Fotó: Jelenik Tibor

Mentovics Éva Tiszta szívvel...

Hófehér csend volna jó,
szép, lélekbe olvadó.
Hótiszta szó, hótiszta lét,
értékelni, ami tiéd,
hálát adni az új napért,
családodért és magadért,
békességet, jót akarni,
szeretetet, hitet adni,
nem kérkedve, visszavárva,
firtatva, hogy mi az ára?
Adni, hisz az fogyhatatlan,
bármennyit adsz, egyre több van.
Tiszta szívvel, jól szeretni,
ki elesett, felemelni,
hűnek lenni és igaznak,
nem ejteni ki szidalmat,
megértésre törekedni,
vitáknál nem öltre menni,
jónak lenni és szerénynek,
becsesebb a nemes lélek...
Hótiszta szó, hótiszta lét,
értékelni, ami tiéd,
s hálát adni az új napért...

A továbbélő hagyományok

» L. MÉSZÁROS IRMA

Sokan panaszkodnak, hogy napjainkban, a 21. század második évtizedébe fordulás idején egyre inkább bezárkóznak az emberek, az ünnep meg csak a vásárlásról, a fogyasztásról szól. De akadnak mindig kivételek, akik megőriznek és megteremtnek valamit a karácsony régi varázsából. S talán a vágy, a törekvés erre a közös varázsra egyre több emberben feltámad. Az idei advent helyszíne, az igényesen feldíszített, gyertyafényes, sejtelmes várudvar ehhez a lelki készülődéshez és a közösségi együttléthez járult hozzá. A szervezők, a vendéglátó civil szervezetek, a fellépők készültek az advent vasárnapjaira, a programokra érkezők meg nem sajnálták az időt a beszélgetésekre, a közös hangolódásra sem. Ezt szolgálták a karácsonyi templomi koncertek is.

Hajdan közvetlenül a karácsony előtti időszakban kántálók, gyerekek, fiatalok járták végig a település házait: Szabad-e kántálni? – kérdezték, s népi énekkel, szövegekkel köszöntötték a ház lakóit.

Pár évvel ezelőtt az Ördögszeker Táncegyesület tagjai is be-bekopogtak egy-egy házhoz: énekeltek, zenéltek, hogy az örömhírt hirdessék. Majd ezt szolgálták advent negyedik vasárnapján a régi

hagyományokat megidéző rigmusok, táncok, énekek a városi rendezvényen. (Bár az ideit elmosta az eső.)

De hogy városunk egy részének, egy utcájának a lakói jöjjenek össze egy kis kántálásra, talán igazán ritkaság. A Kertekalján lakók pedig megszervezték ezt az elmúlt évben is, az idén is. Az egyik ház udvarán, teraszán gyűltek össze fiatalok-idősek úgy negyvenen. Jöttek, hogy meghallgassák a kántáló dallamokat, együtt fogadják az örömhírt, a Megváltó születésének híret, s egymásnak áldott karácsonyt kívánjanak. A kántálók itt is az Ördögszeker tagjai voltak. Természetesen finom falatokkal és forró italokkal látták vendégül egymást. Mindenki hozott valamit: voltak, akik kis kolbászokat tölthettek, sütöttek, mások sós kiflit, pogácsát és édes süteményeket kínáltak. A gyermekek hallgatták a felnőtteket, majd játszottak. Az idősebbek a padokon ülve, a fiatalabbak állva beszélgettek – jelenről és múltrol, életről és elmúlásról, ünnepről és hétköznapokról.

Mert ezek az emberek a mindennapokon is figyelnek egymásra. Őrzik az elutazó szomszéd házat, észlelik, ha nappal is ég a villany, s a kisült kalácsból, süteményből a másíknak is jut. Mert nem egymás mellett élnek, hanem együtt is. «

2020

» L. MÉSZÁROS IRMA

2020! Milyen furcsa leírni ezt az évszámot! Főleg nekünk, a 20. század középső harmadában születetteknek, a múlt század embebreinek. Emlékszem, egyetemista koromban, az 1971-es tiszai árvíz okozta felfordulás ijedelmét álmodozással és ábrándozással töltve, milyen távolinak tűnt a 2000. év is. Akkor azt hittem, s el is játszottam ott a kollégiumi szobában, hogy az évezred fordulóján botra támaszkodó, hajlott hátú kis öregasszony leszek. Szerencsére nem lettem.

S lám, most már elbúcsúztatuk a második évezred második évtizedét is. Újév napján – szokásom szerint – összegyűjtöttem, összeírtam: mit adott és mit, kit vitt el az óév. Az új évszám leírásakor pedig elgondolkozom: vajon mit hoz ez az esztendő? Jó, hogy nem tudjuk. Ki-

nek-kinek életkora, tevékenysége, szerencséje szerint jót is, rosszat is. Mert az élet ilyen. Nekünk, akiknek már – az élet rendje szerint – több van mögöttünk, mint előttünk, a jóból biztosan kevesebbet. De azért reménykedünk.

Unokám karácsony után tréfásan így köszönt el, így kiáltott ki az autóból: Mama, viszontlátásra egy évtized múlva! Bár értettem, hogy az évtizedváltó számra céloz, de elméláztam: tíz év múlva is jó lenne vele találkozni! Mert látni gyermekeink boldogulását, életének alakulását, unokáink fejlődését, élményeit, az egyik legnagyobb öröm. Megérni mindezt! Minél többet! Erre vágyunk! De csak kívánni lehet: legyen egészségünk és erőnk!

Legyen körülöttünk békés a világ! Boldog új évet mindenkinek! «

3,3 millió forint jótékonyági célokra

» SZABADOS SÁMUEL

2012 óta működik városunkban a Pannonia Bio Zrt. nemzetközi cég, mely jórészt bio üzemanyag előállításával foglalkozik. Évek óta hagyományá vált, hogy karácsony előtt a vállalat jótékonyági célokra nagyobb összeget adományoz a városnak. Ez évben Julian Patton vezérigazgató 3,3 millió forint összegről szóló dokumentumot nyújtott át városunk polgármesterének a városházán rendezett kis ünnepségen. Beszédében hangsúlyozta, hogy cége a kötelező adózáson, a városnak nyújtott egyéb szolgáltatásokon túl társadalmi felelősségvállalási program keretein belül is igyekszik a telephelyül szolgáló várost támogatni. A támogatás főleg szociális, kulturális, oktatási,

esetleg sport célokat szolgál. Az idei összeget a szociális étkeztetés és játszótér felújítás céljaira ajánlják fel. Horváth Zsolt polgármester megköszönte a támogatást, kiemelve azt a tény, hogy nagyon jónak nevezhető a városvezetés és a cég kapcsolata. Dunaföldvár értékeli, hogy a Pannonia Bio által világszínvonalú csúcstechnológia települt városunkba. A munkalehetőségek mellett szinte felbecsülhetetlen az a szellemi tőke, melyet a vállalat szakemberei képviselnek. Az itt zajló kutatási és fejlesztési programokat nemzetközi figyelem kíséri, mely városunk hírnevét öregbíti. A helyi adó jelentős összeget jelent a város költségvetésében, a jótékonyági adományt pedig valóban igyekeznek a vállalat által körülhatárolt célokra fordítani. «

Üléstermi tudósítások

Dunaföldvár város képviselő-testülete december 16-án tartotta soros ülését, melynek napirendjén 23 nyilvános ülésen tárgyalandó téma szerepelt.

» BAKSAY ERIKA

Az első napirendben a testület engedélyezte 2020.02.01–2020.12.31-ig 100 millió forint összegű éven belüli folyószámlahitel felvételét az önkormányzat számlavezető pénzügyintézetétől, melyet a 2020. évi költségvetési rendeletbe hitelkeretként kell beépíteni. Ezután jóvá hagyta a Dunaföldvári Művelődési Központ és Könyvtár 2020. évre szóló munkatervét és rendezvénytervét. A képviselők vis maior pályázat benyújtásáról döntöttek a Dunaföldvár, Templom utca 4. szám alatti önkormányzati tulajdonú ingatlan (szakiskola) udvarán ismeretlen eredetű üreg leszakadása miatt.

A következőkben a testület úgy döntött, hogy a Dunaföldvár Város Önkormányzata tulajdonában lévő, állati tetemek elhelyezésére szolgáló gyűjtőhely (döggút) működését azonnali hatállyal megszünteti, az ATEV Fehérjefeldolgozó Zrt.-vel a fennálló szerződést hatályában tartja a közterületen összegyűjtött állati tetemek vonatkozásában. A döggút megszüntetését a helyszínen ki kell táblázni, és a helyi Tv-ben, újságban közzé kell tenni. A területet be kell kamerázni és a lakosságot tájékoztatni kell az állati tetemek szabályos elhelyezéséről.

Ezután a testület a Mezőföldi Regionális Víziközmű Kft. tőke-tartalékának emeléséről döntött, a rá eső 12.361.000 Ft összegű tőkeemelés tudomásul veszi, a Kft. számlájára 2020. március 31-ig megfizeti. A rá jutó 2.771.583 Ft összegű működési támogatást tudomásul veszi, és azt abban az esetben fizeti ki, ha a cég összes működési támogatási igénye (251.069.740 Ft) 80%-ának megfizetését testületi döntésükkel vál-

lalják az érintett települések önkormányzatai, illetve középtávú stratégiai tervet kér a cég ügyvezetőjétől.

Ezután a képviselő-testület elfogadta a 2020. évi belső ellenőrzési tervet, majd együttműködési megállapodás kötéséről döntött a Paksi Rendőrkapitánysággal a Dunaföldvár Város Önkormányzatának tulajdonában lévő közterületi térfigyelő kamerarendszer működtetésére, kezelésére 2020. április 1-től határozatlan időre. A testület döntött a helyi szerződéses buszjárat 2020. évre vonatkozó szerződéséről, elfogadva Juhász István egyéni vállalkozó árajánlatát, melynek összege 10.253.680 Ft + Áfa.

A képviselők engedélyezték az Sz-3 Projekt Kft. és az ESSEL Zrt. számára 7 db parkoló létesítését, majd elfogadták az Oktatási-, Kulturális, Egészségügyi-, Szociális-, Ifjúsági és Sport Bizottság, illetve az Ügyrendi-, Közrendvédelmi és Jogi Bizottság 2019. évben átruházott hatáskörben hozott döntéseiről szóló beszámolóit. A testület 2020. évben a Tolna Megyei Önkormányzat által adományozható „Az Év Tolna Megyei Civil Szervezete” címre a Dunaföldvári Sporthorgászok Egyesületét, a „Bazsonyi Arany Mecénás díj” címre a Pannonia Bio Zrt.-t javasolta.

A testület ezután úgy döntött, hogy támogatja a bölcsődei ellátásban részesülő 1–3 éves korú kisgyermek számára az influenza elleni oltóanyag megvásárlását azzal a feltétellel, hogy minden szülő nyilatkozik arról, hogy hozzájárul ahhoz, hogy gyermeke a védőoltást megkapja, valamint szükséges annak vizsgálata, hogy a gyermek nem tartozik a térítésmentes védőoltásra jogosultak körébe. Szintén jóvá hagyta a testület a PART-OLDALAK Kulturális Egylet kérelmét. Az egyesület részére (a 2020-as évben 12 lapszám megírására és a háztartásokba történő ingyenes terjesztésére 3500 példány/hó) 6.064.000 Ft vissza nem térítendő működési támogatást nyújt a 2020. évi civil szervezetek számára fenntartott ►

A házi orvosok péntek délutáni 12 órától 17 óráig történő rendelési ideje

2020.01.17. Dr. Englert Rolland
2020.01.24. Dr. Palkó Ágnes
2020.01.31. Dr. Móricz Zoltán
2020.02.07. Dr. Hallai Róbert
2020.02.14. Dr. Englert Rolland
2020.02.21. Dr. Palkó Ágnes
2020.02.28. Dr. Móricz Zoltán
2020.03.06. Dr. Hallai Róbert

Támogatóink

Dunaföldvár Város
Önkormányzata

Dr. Süveges Árpádné

Kiss Lajos Csaba

Ráthgéber Lászlóné

Petrovics Józsefné

Dr. Hallai Róbert

► keret terhére. A testület támogatja a Dunaföldvári Evangélikus Egyházközség kérelmét is, részére 2.000.000 Ft visszatérítendő támogatást nyújt a 2019. évi általános tartalék keret terhére. A támogatás visszafizetésének végső határideje: 2020.06.30.

A következőkben a képviselők lakossági kérelmekkel kapcsolatban döntöttek, illetve arról, hogy a Dunaföldvár, Kosuth tér forgalomszabályozása ügyében közlekedési szakmérnök bevonásával megvizsgáltatják a forgalmi helyzetet illetve

költségbecslést kérnek a szükséges beavatkozás pénzügyi igényére. A Felső-foki lakosok kérelmére reagálva a testület úgy döntött, hogy elsőként legyen elvégezve a fák, bokrok gallyazása, valamint az útpadka helyreállítása. Ezen feladatok elvég-

zése után szakértő bevonásával vizsgálják meg az útfelújítás lehetőségét.

Végezetül a testület képviselő és nem képviselő bizottsági tagok tiszteletdíjainak civil szervezetek számára történő felajánlását fogadta el. «

Nyugdíjba vonul Dunaföldvár jegyzője

Dr. Bárdos Lászlóné dr., címzetes főjegyző 20 éve áll a város szolgálatában. Ez idő alatt több polgármesterrel és testülettel dolgozott együtt és megélt számos, az önkormányzatokat érintő kisebb-nagyobb változást. Most betöltötte a nyugdíjazásához szükséges életkort, és úgy döntött, él a lehetőséggel. Dunaföldvár leköszönő jegyzőjével a városi televízióban beszélgettünk.

» BAKSAY ERIKA

– **Miért döntött a nyugdíjazás mellett?**

– Új testület, új ciklus, legyen új jegyző. Kértek, hogy maradjak, ennek örülök. Az elmúlt 20 év alatt történhetett volna másképp is, de végül is kitartottam mindenféle változás ellenére. Most úgy döntöttem, itt az idő háttérbe vonulni.

– **A jegyző feladata amúgy is valami ilyesmi... háttérmunka.**

– A jó jegyző alig észrevehető. Abban, ahogyan összeállítja a testületi ülések anyagát, ahogy előkészíti a döntéseket, aztán a beruházásokat. Ha a dolgát jól végzi, akkor minden törvényes, minden egyértelmű, kevés a kérdés, amire egyébként a nyilvánosság előtt kell válaszolni, hiszen a testületi ülések élöben mennek a városi televízióban. És nem jól hat, ha a

jegyző gyakran nem tudja a válaszokat, vagy, ha nem képes világossá tenni minden háttérinformációt a képviselők előtt.

– **A jegyző munkájának csak a kisebbik része a képviselő-testülettel kapcsolatos előkészítő munka... ha jól gondolom.**

– Az eltelt 20 év alatt a munkakör elemei közül háttérbe szorult a hatósági munka, ezeket részben átvették a kormányhivatalok (például a gyámügyek, okmányügyek), és előtérbe került a városmenedzsment, a pályázati rendszer térhódításával.

Vagyis pont azok a területek lettek a hangsúlyosak, amelyek kapcsolódnak a testületi munkához. Az összes pályázat előkészítése, a beruházások későbbi bonnyolítása. Azt gondolom, jegyzői munkám során a képviselőkkel való kommunikáció, az esetleges konfliktusok megfelelő kezelése jelentette a legnagyobb kihívást.

– **Milyen volt annak idején nem dunaföldváriként elvállalni ezt az állást?**

– Nyilván egy darabig a szememre hányták ezt, de mindentől függetlenül azt gondolom, úgy dolgoztam ezért a városért, mintha a szülővárosom lenne. Fontosak voltak a sikerei, jó volt látni a fejlődését, gyarapodását. Amikor megkezdtem a munkámat sok minden másképp

nézett ki. Így például a strandon a medencében kavics volt, és nem üzemelt. Messzire jutottunk vele, még akkor is, ha a mai napig gondot jelent. Meggyőződésem, hogy az önkormányzatnak nem szabad több pénzt beleölnie, hanem találni kell egy olyan befektetőt, aki felfejezti és később sikeresen működteti.

Nem tudnám felsorolni, az elmúlt két évtizedben mennyi utat építettünk, korszerűsítettük az intézményeinket, az épületeket is, az energetikai rendszereket is. Települtek ide gyárak, és ne higgyük, hogy ezek csak kopogtatnak az önkormányzatoknál, sok munka, előkészítés, szervezés előzi meg azt, hogy egy jól adózó, nagy cég pont nálunk akarjon fejleszteni. Nem akarom felsorolni, mennyi minden épült-szépült a legutóbbi években is, mindenki érzékeli, aki itt él és az is, aki megfordul nálunk.

– **Vajon mi az oka a fejlődésnek? Mennyire köszönhető ez a város gazdáinak?**

– Azért azzal legyünk tisztában, hogy a fejlődésnek megvan a saját törvénye. Történjen bármi, fejlődés mindig van, függetlenül attól, milyen a testület, vagy milyen pártok a meghatározóak. Bizonyos gazdasági körülmények között a fejlődés nem lehet megállítani. Ha viszont a testületben megvan az jó szándék, tenni akar a településéért, ennek ér-

dekében dolgozik, akkor több, komolyabb pályázat elnyerésére, nagyobb lépésekre van mód. És egyik hozza a másikat: ha ide Dunaföldvára települ egy nagy cég, mint annak idején a Bioethanol tette, akkor az újabb fejlődést indukál, hiszen a befolyó iparüzési adó bevételből újabb és újabb pályázatok önrészei kerülhetnek ki.

– **Akkor sikeresnek tekinti a dunaföldvári munkáját?**

– Mindenképpen. Ez a város küllemében és tartalmában is sokat fejlődött két évtized alatt. A regnáló testületek és polgármesterek – velem együtt – arra törekedtek, hogy ne csak egy szűk réteg számára legyen előrelépés az éppen aktuális fejlesztés, hanem minél szélesebb réteg részesüljön belőle. Sok értékes és hasznos dolog épült vagy szépült, annak érdekében, hogy a dunaföldvári emberek jól érezzék magukat ebben a városban.

– **A nyugdíjba vonulással ennyi volt? Soha többet semmi munka?**

– Dunaföldvár jegyzőjeként ennyi volt. Most otthon leszek kicsit, télen mindenképpen. Aztán majd meglátom, lesz-e igényem valamilyen munkára, valamilyen formában. Semmi sem kizárt.

És ezúton is szeretném megköszönni az itt eltöltött 20 évet. Jó volt, örülök, hogy hasznosnak érezhettem magam. «

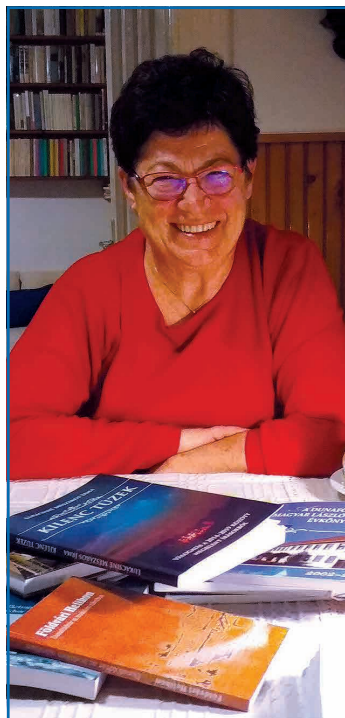

Kilenc tüzek

Beszélgetés a 70 éves
Lukácsiné Mészáros Irmával

Városunk egyik (ha nem a) legismer-
tebb embere. Nyugdíjas pedagógus,
vagyis ilyen vagy olyan formában
szinte mindenkinek köze volt hozzá.
Közéleti ember, klasszikus értelem-
ben vett humán értelmiségi, a szem-
ünk előtt mozog, nyüzsög, pörög.
Ír, olvas, kezeli a város internetes
közösségi oldalát, a közelmúltig be-
zárólag tudósított a Dunaújvárosi
Hírlapnak, évek óta a Part-Oldalak
újságírója, szerzője és társszerzője
dunaföldvári témájú helytörténeti
könyveknek és kiadványoknak.
Szervez, kérdez, fényképez, minden-
hol ott van.

» BAKSAY ERIKA

Legalábbis én ilyennek látom.
Nemrégiben megjelent Kilenc tü-
zek című kötete bemutatóján
mondta azt, hogy a fent felsorol-
tak lényegében mind a nyugdíj
után lettek, hovatovább az agy
karbantartása céljából. Ez megle-
pett. Ennyi volna? Azért nem...

Ja, igen. És 70 éves. Ki monda-
ná meg róla?

– *Nehéz elhinni, hogy életed-
nek ez a rendkívül aktív korszaka
pont az idősödéssel jött. Pedagó-
gusként is nagyon eleven és fá-
radhatatlan voltál, de most –ne-
kem az a benyomásom – egyene-
sen fürdesz a munkákban, ame-
lyeket szerintem nem is tekintesz
annak. Hogyan lett a bátaszéki
székely kislány Dunaföldvár
egyik legsokoldalúbb, leginkább
tisztelet embere?*

– Első generációs értelmiségi
vagyok. Édesapám előbb a mező-
gazdaságban dolgozott, majd ko-
vács lett. A házukban nem sok
könyv volt, inkább csak kalendá-
riumok, nagyobbacska koromban
is csak néhány, de a szüleim azért
tiszteleték a tudást. Nem is volt el-
lenvetésük, amikor a továbbtanu-
lás mellett döntöttem, csak annyit
kötöttek ki, ne gimnáziumba
menjek, mert az nem ad „papírt”.
Így tehát közgazdasági techniku-
mot végeztem, annak is a külke-
reskedelmi levelező tagozatát.
Mivel szerettem az orosz nyelvet,

végül magyar-orosz szakra jelent-
keztem. Minthogy a középisko-
lám nem a humán irányt vitte,
komoly lemaradásom voltak az
olvasottságot, műveltséget tekint-
ve azokhoz az évfolyamtársaim-
hoz képest, akik könyvek között
nőttek fel. Óriási kíváncsisággal
és igyekezettel habzoltam az ol-
vasni valót.

– *Lehetett volna közgazdász is...*

– Lehettem volna. De éreztem,
hogy ez nem az én világom. Min-
den ösztönöm a tanítás felé terelt.
Anélkül, hogy bántani akarnám a
közgazdász szakmát, annak szem-
lélete, értékrendje, maga a tárgya
fényévekre van tőlem. A mai na-
pig érzem, milyen erős szándék
vezérel abban, hogy neveljek, ta-
nítsak, az általam helyesnek tar-
tott értékrend szerint, nem csak a
pedagógiai, az újságírói munkám-
ban is a jó, a humánus, az igaz, a
szép felé terelve az embereket.
Nem volt kérdés, hogy tanár les-
zek.

– *A világunk mostanság elég
pénzközpontú, de legalábbis erő-
sen pragmatikus. Régen a gyerek
régész akart lenni, ma bankár.
Gyakran lekezelik a humán ér-
tékrendet, vagy, mintha csöndes-
en megmosolyognák, mint bájos
naivitást...*

– Középiskolai tanárként nem
nagyon ütköztem bele ilyesmibe.
Tény, hogy a gimnázium már

nem a kötelező oktatás része, az
ide járó gyerekek jó eséllyel to-
vább akarnak tanulni. Másfelől
úgy gondolom, ha az elején jól
fogja meg az ember a dolgot, ha a
megfelelő kommunikációval, hu-
morral, vagánysággal, valódi
gyerekszeretettel egy ideális vi-
szonyt alakít ki a pedagógus a
gyerekekkel, szülőkkel, akkor
működni kell ennek a hármas
kapcsolatnak.

Egész pályám alatt csak egy
évig nem voltam osztályfőnök.
Ez azt jelenti, hogy a munkám,
energiám jelentős része arra for-
dítódott, hogy a gyerekeim jól
érezzék magukat a gimnázium-
ban, hogy élményeket szerezze-
nek, hogy jó közösségbe tartozza-
nak, a sok tanulás, az egyetemre
való felkészülés mellett. Én a ma-
gam értékrendje szerint, a magam
eszközeivel kínáltam nekik lehe-
tőségeket, illetve próbáltam for-
málni a gondolkodásmódjukat.
Lehetett ez az eszköz egy fontos
könyv, egy film, amit megvitat-
tunk, egy színházi élmény, amit
együtt szereztünk, egy előadás,
amit mi magunk hoztunk létre, de
lehet, csak egy beszélgetés, ami
fontos dolgokat mozgató meg
bennünk. Nem is mondom a sok
kirándulást, biciklitúrát, a renge-
teg bulit, ami összekovácsolta a
csapatot, és öröm látni ma is, a
sokadik osztálytalálkozókon,
hogy az emberek még mindig kö-
tődnek az osztálytársaikhoz, gim-
náziumi barátságok lettek örök
életűek. Meghatározó életkor ez,
fontos dolgok dőlnek el, és ebben
nagyon erősen benne van a kö-
zépiskola, annak a szemlélete,
összetartó ereje, és így én magam,
a tanár is. Nagyon nem mindegy,
én milyen vagyok.

Amire fent utaltál, az egy léte-
ző jelenség, de erősen egyéniség
kérdése, ki mire megy a humán
értékeivel, mennyire tudja azokat
tisztelőre váltani.

– *Hm... kínálkozik a kérdés,
hogy vajon egy vidéki kisváros-
ban mennyire él értelmiségi létet
a pedagógus?*

– Amennyire igénye van rá, ter-
mészetesen. Nem vagyunk egy-
formák, de bőven érheti kritika
emiatt a pedagógusokat.

Kilenc tüzek

Kilenc tüzek
bűvös Tüzek,
bűvös Tüzek
termő Tüzek,
adatok nekünk
cselekvő éveket,
cselekvő évekre
cselekvő heteket,
cselekvő hetekre
cselekvő napokat,
cselekvő napokra
tartós lángot,
tartós lángba
edzett szívet,
edzett szívbe
sugaras szót,
sugár-szóba
tisztességet,
tisztességbe
mindig példát:
szomjas tettet –
egymásért és soha ellen!

(Tamás Menyhért)

– *Volt egy képem arról, milyen
a humán értelmiségi életforma,
ezért is akartam eljönni hozzá-
tok. Könyvespolc, roskadozó, a
hálóban, a nappaliban, minden-
felé, Pali a beszélgetésünk alatt
egy távoli szobában olvas, mit is
csinálna. Értem én, hogy kellett
valami értelmes elfoglaltság
nyugdíjba vonulás után, de ti
egyszerűen ilyenek vagytok.
Semmi sem véletlen.*

– Valóban. Lehetne a ráérő idő-
ben kézimunkázgatni (szoktam
is), kertészkedni (szoktunk is a
Palival), unokázgatni (az is meg-
van), de azért furcsa volt az egész
napot igénybe vevő tanítás után
az a sok szabad óra. Elkezdtem
naplót írni, mert rájöttem, a szín-
házi, könyvélményeim gyorsan
elfelejtem. A mai napig leírom,
ami hatással van rám.

Amúgy az egészet Pali kezdte,
amikor helytörténeti forrásokban
kezdett el bányászgatni, belefért
az idejébe, szereti is a régi papírok
szagát. Egymás után két kötetet is
összehozott, de ő volt az, aki ko-
rábban a Part-Oldalak elődjébe, a
Dunaföldvár újságba is rendszer-
esen írt. Ekkoriban én csak korrek-
túráztam, rendezgettem az írásait,
de fel sem merült bennem, hogy
magam is írjak. ▶

► Aztán felkértek a dunaföldvári közösségi oldal szerkesztésére, moderálására. Nahát, ez meglepett, ráadásul internetes munka, egy másik világ, bár egyáltalán nem idegen tőlem. Inkognitóban kezdtem csinálni, de volt, aki kikövetkeztette, csak én lehetek a moderátor. Szeretem az internetes kommunikációt, használom is, nem keveset, komoly kapcsolatrendszerem van, amelyet gondosan ápolok.

Aztán 2014-ben megkeresett minket a Dunaujvárosi Hírlap, hogy Palival ketten, vagy valamilyünk elvállalná-e a földvári tudósítói feladatot. Pali nemet mondott, én meg belevágtam, azzal a fura felismeréssel, hogy nyugdíjas pedagógusként pályakezdő újságíró leszek. Nem mondhatnám, hogy megkötötték a kezem, végig

élveztem a döntés szabadságát, arról írtam, amit én fontosnak tartottam, természetesen azzal a feltétellel, hogy elsősorban kulturális, közéleti eseményekről fogok beszámolni, a politika, gazdaság nem az én asztalom. Ezt nagyjából sikerült is tartani az öt év alatt, ritkán voltam kénytelen írni ilyesfajta eseményekről, de mindig is óztkodtam a vélemény, pláne az érzelmek és indulatok oldaláról megfogalmazott vélemény kinyilvánításától. Nagyon is tudatában vagyok a szavak erejének, és biztos abban, hogy az igaz és szép írások önmagukért beszélnek.

– És a könyvek sora?

– Hát azok csak jöttek, mint bogarak a fényre... Az egyikből következik a másik. Pali kuta-

tott tovább, én aktívan dolgoztam a Hírlapnak, egyre többet írtam, aztán a Part-Oldalakba is, gyűlt az anyag, kiadtuk, a város lelkesedéssel fogadta a helytörténeti munkákat, előbb-utóbb mindenki érdeklődni kezd a múltja iránt. Nekem meg ott volt az a rengeteg írás, amely az elmúlt 5 évben különböző médiumokban megjelent, aztán lett, aki azt mondta, miért nem rendezed őket kötetbe? És hát tényleg, miért nem?

Időközben abbahagytam a hírlapos munkát, mert kicsit a fejemre nőtt. És most itt vagyok, 70 évesen, egy olyan kötettel, amit újságírói munkámból raktam össze. Kimondani is fura, hogy újságíró, de hát így alakult, és sok pozitív visszajelzést kaptam ezzel

a munkásságommal kapcsolatban, időközben is, most is.

– A *Kilenc tüzek előszavában – de a könyvbemutatón is – valami féle lezárásról beszéltél, előre vetítve, hogy nem lesz több könyv. Ha azt az utat nézzük, ami meghatározta az elmúlt évtizedben folytatott ténykedéseidet, ha a mozgatórugóid mentén haladunk, akkor ez nem logikus.*

– A hírlapos korszakom lezárult. Túl sok lett, eluralkodott az életemen. Másfelől intenzív volt és termékeny. Kínálkozott, hogy az a sok munka, az a sok érdekes ember, érdekes történet egységbe rendeződjön. Lehet, hogy most egy csendesebb időszak jön, de attól azért nem félnék, hogy befelé fordul. Nekem az nem menne. «

Emlékidézés az 1989-es kockázatos segélyszállítmány akcióra

» SZABADOS SÁMUEL

Harminc évvel ezelőtt dőltek meg a közép-európai kommunista diktatúrák, hol békés tömegtüntetésekkel, mint például Magyarországon vagy Csehszlovákiában, hol vérrel és forradalommal, mint Romániában. Ceausescu diktátor nyolcvanas évekbeli Romániája a legsötétebb sztálinista elnyomást idézte. Az alapvető emberi szabadságjogokat lábbal tiporták, a hibás gazdaságpolitika miatt a tömegek életszínvonal a létminimum szintjére süllyedt. 1989-ben kézzelfogható volt a feszültség. Magyarországon izgatottan figyeltük az eseményeket, hiszen

több mint másfél millió nemzetársunk sorsáért is aggódtunk. Tökés László királyhágómelléki református püspök megdöbbentő bátorságról téve tanúbizonyságot következetesen kiállt beszédeiben az emberi szabadságjogokért és az ottani magyarságot érintő megkülönböztetésért, gyakran üldözöttségért. Tevékenysége az állambiztonsági rendőrség, a Securitate figyelmét is felkeltette. December közepén a kilakoltatását hívei, magyarok és románok közösen a lakása köré vont kordonnal igyekeztek megakadályozni Temesváron. Az akció tömegtüntetéssé változott. Másnap a nagyobb városok utcáin már dörögtek a fegy-

verek, kitört a forradalom. Idehaza feszül figyelemmel hallgattuk a híreket. Halálos áldozatok, az élet megállt Romániában. A boltok zárva, sokan nem jutnak alapvető élelmiszerekhez.

December 22-én délután Szávolovics Lajos munkából hazatérve a hírek hallatán szánta rá magát a cselekvésre. Mozgósította barátait és ismerőseit. Autócross csapatának átalakított buszával a városháza előtt megállt, és percek múlva már sorra hozták adományait a helybeliek. A logisztikai központ jelképesen az akkori Piroska presszó volt. Ott volt vezetőkes telefon, lehetett mozgósítani a távoli ismerősöket is. Hoffmann János, a jelenlegi Hoffmann Kávézó tulajdonosa visszaemlékezve az eseményekre elmondta, hogy meglepően gyorsan híre-

ment az adakozásnak. Főleg tartós élelmiszert, gyertyákat hoztak. Deák Árpádné Babi néni, a gyógyszertár vezetője két nagy doboz gyógyszert, kötszert pakolt a buszra. A presszó személyzete és az éppen ott tartózkodó vendégek is segítettek a pakolásban. Lajos autocrossos csapattársa, a soltvadkert Garami Zoltán is bekapcsolódott a szervezésbe, Soltvadkertben és Kecskeméten szervezett gyűjtési akciót. Közben kapcsolatba léptek a Danubius rádióval egyik barátjuk által, mert az akkor szinte élőben közvetítette a romániai és a magyarországi eseményeket. A rádióban többször elhangzott, hogy Dunaföldvárról segélyszállítmány indul Soltvadkertben és Kecskeméten keresztül Erdélybe. Kérték a lakosságot, hogy ki-ki lehető-

Szávolovics Lajos

Hoffmann János

Garami Zoltán

Nagy Gábor

► ségeihez mérten adakozzon. Egyébként Szávolovics Lajos családjában hagyománya van az ilyen kockázatos segélyszállítmányozásnak. Édesapja testvérével együtt 1956-ban teherautón vitt városunkból élelmiszereket Budapestre az utcai harcok idején.

89 decemberében Lajos este tíz-kor indult el a Béke térről, kísérője egyik csapattársa, a szintén helybéli Nagy Gábor volt. Velük tartott egy erdélyi származású lelkész is. Soltvadkerten csatlakozott hozzájuk Garami Zoltán, a buszba újabb csomagok kerültek. Kecskeméten már alig fért adomány a járműre. Meglepő volt, hogy a rádiófelhí-

vás miatt távoli városokból is adományok érkeztek, mivel ismertették az útvonalat. A hatalmas súly miatt csak lassan tudtak haladni. Lajos korábban gyakran járt Erdélyben. Konkrét úti céljuk nem volt, a határon átlépve határozották el, hogy a végcél Kolozsvár lesz.

A határt átlépve döböntek rá, hogy útjuk milyen kockázatos is lett. A településeken izgatott emberek, néhol nagy tömeg volt az utcán. Több helyen katonák, harckocsik állták el az utat. Igazoltatás, várakozás. Lajos elbeszélése szerint ilyenkor hatékony eszközzel oldotta meg a problémát. A készletből kisebb „ajándékot” adott a ka-

tonáknak, akik ezután továbbot intettek. Másnap egy kis faluban dél körül megálltak rövid pihenőre. Sokan a templomból jöttek ki. Élelmiszereket akartak adni az asszonyoknak. Nagy Gábor számára az volt a legmeghatóbb pillanat, mikor egy idősen azt mondta nekik, hogy itt mindenük megvan, inkább a városokba vigyék, ahol tényleg éheznek az emberek. Pedig a néni is látszott, hogy nem bővelkedik igazán anyagi javakban. Kolozsvárra érve vált igazán kritikussá a helyzet. Az utcán halottak heverték, vérfoltok, emlék mécsesek égtek, kitört ablakok, kirakatok emlékeztettek az elmúlt napok eseményeire. Az autóbusz fel volt díszítve magyar zászlókkal, Lajos a volánnál ült, a többiek lehúzódtak. Mikor megálltak, tömeg vette körül őket, gyorsan fogyott a rakomány. Örömmel tapasztalták, hogy magyarok, románok együtt elevenítik fel az elmúlt napok eseményeit valami féle felszabadultsággal az arcukon. Ritka alkalom volt ez a két nép közös múltjában.

A maradék szállítmányt a városi kórházba vitték. Garami Zoltán

szerint itt az életük tényleg veszélybe került. Először az lepte meg őket, hogy az orvosok is fűrdőköpenyben jártak, nehogy célpontjai legyenek az orvlövészeknek. Egyszer sziréna hangja búgott fel és egy helikopter a magasból lövéseket adott le. Mindenki eltűnt az udvarról. Zoliék helyismeret híján a busz és a fal közé húzódtak. Pár percig tényleg az életük forgott kockán. A visszaút viszonylag nyugodt volt. A zavaros napokban az itthoniak semmi hírt nem kaptak szeretteiktől. Szolnokon sikerült telefonhoz jutniuk. 24-én estefelé értek haza mindannyian épségben. Hozzátartozóik ennél drágább, értékesebb karácsonyi ajándékot nem is kaphattak. Mindez már harminc éve történt. 2019. december 11-én este a Hoffmann Kávézóban a résztvevők, családtagjaik, barátok kis csoportja gyűlt össze, emlékezve a harminc évvel ezelőtti eseményre, mely immár városunk történelmének tiszteletreméltó eseményévé, évfordulójává vált bátor résztvevőivel együtt. «

Elfogadás napja

» SZABADOS SÁMUEL

November 30-án második alkalommal rendezték meg az Elfogadás napja elnevezésű kulturális programot a művelődési házban. Kőrös Ferenc, a dunaföldvári Roma Nemzetiségi Önkormányzat összel megválasztott elnöke szerint a nap célja az volt, hogy a helyi roma közösség bemutassa kulturális értékeit, hagyományait a városnak, ezáltal közelebb hozva az itt élő roma és nem roma lakosokat. A kultúra a legjobb közvetítő kapocs emberi közösségek közt. Örömet, bánatot, életérzéseket lehet kifejezni a dal, a tánc, a vers eszközeivel, melyeket mindenki megért.

Kőrös Ferenc Solton él, de rokonsága nagy része dunaföldvári. Alaposan ismeri a helyi roma közösség életét, napi gondjait. Sokakat személyesen ismer közü-

lük. Jó a kapcsolata a városvezetéssel. A távolság nem nagy a két település közt, szinte heti rendszerességgel megfordul Dunaföldváron. Úgy érzi, hogy a helyi roma közösség összefogható, szervezhető, mozgósítható pozitív célokra. Erre utal, hogy összel alakult meg a dunaföldvári Roma Hagományörző Egyesület Szabó János vezetésével, a nemzetiségi önkormányzat támogatásával. Sokan jelentkeztek, főleg fiatalok. Két hétig készültek az Elfogadás napi műsorra, közben remek volt a hangulat, és kiderült, hogy sok az ügyes, lelkes fiatal. Az elnök szerint a műsor sikeres volt, sok néző foglalt helyet a nézőtérén, és nagy taps köszöntötte a fellépőket. Szabó János, a művészeti vezető beszámolt arról, hogy a csoport együtt marad, heti rendszerességgel foglalkoznak próbálni táncokat, dalokat,

de tervezik irodalmi összeállítások bemutatását is, valamint képzőművészeti szekció – például falfaragás, rajz, festészet-létrehozását. Pályázati úton igyekeznek forrásokat szerezni, hiszen ruhákat, hangszereket kell majd vásárolni. Szeretnének minél több fellépési lehetőséghez jutni, bemutatva, hogy a helyi roma közösség is tud olyan értékeket felmutatni, melyek városunk kulturális életét színesítik. Tervezik egy tavaszi helyi tehetségkutató est szervezését, ahol bárki bármilyen kulturális produkcióval bemutat-

kozhat, amit szakértő zsűri fog értékelni. Már dunaujvárosi meghívásuk is van az ottani Parázs Varázs fesztiválra. «

MEGJELENIK 3500 PÉLDÁNYBAN
KIADJA A PART-OLDALAK
KULTURÁLIS EGYLET
FELELŐS SZERKESZTŐ:
DR. ANDRÁS FERENC,
E-MAIL: ANDRAS2011@GMAIL.COM
TÖRDELÉS: MAGYARI ÁKOS
Cím: 7020 DUNAFÖLDVÁR,
KOSSUTH L. U. 2.,
TELEFON: (75) 341-176,
HONLAP: WWW.PART-OLDALAK.HU,
SZERKESZTI TAKÁCS ANDRÁS
NYOMTATJA: SÉD NYOMDA KFT.,
7100 SZEKSZÁRD, EPRESKERT U. 10.,
TELEFON: (74) 529-950.
ISSN 1589-164X

Fát ültettek az óvodások

Tavaly még csak egy csoporttal, idén ösztől kettővel, teljes kapacitással ismét működik a Dunaföldvári Eszterlánc Óvoda Kossuth utcai telephelye. Márton-napkor, egy bensőséges ünnepséggel teljessé lett az óvodai egység, hiszen minden rendelkezésre áll ahhoz, hogy a gyerekek maradéktalanul birtokukba vegyék az udvart is, játékosul, kertestül. Az eseményről György Márta óvónő, az előzményekről Úr-Hosszú Edina óvodavezető beszélt.

» BAKSAY ERIKA

– Az önkormányzat úgy döntött, hogy ismét csoportokat indít a Kossuth utcai épületben. A termeket rendbe rakta, azok korszerűen, minden igényt kielégítve állnak a gyerekek rendelkezésére. A csoportszobákon és a kiszolgáló egységeken kívül fejlesztő szoba is helyet kapott az épületben. De az udvarra, különösen a növényzetre még bőven ráfért a pénz is, a gondos kéz is. A Kossuth utcai óvoda dolgozóinak rengeteg munkájával, sok szervezéssel, utána járással és a szülők segítségével végül elkészült az is, a korszerű játékok mellett pihenők, padok várják a gyerekeket, és a kert is komoly tuningot kapott. A szülők és a városban működő vállalkozók nagyjából 1 millió forint értékű tárgyi és hozzáadott munkaértéket adtak össze, melynek eredményeképpen beltéri ajándékok mellett új mászóka, új homokozó, hinták, friss fű, virágok, bokrok, magas ágyású virágos kertek kerültek az udvarra, illetve újultak meg. Igazán csak tavasszal lehet majd látni, mennyivel szebb és funkcionálisabb lett így az udvar.

Úgy gondoltuk, ez a példa értékű összefogás és az óvoda újra indulásának ténye is megérdemel egy ünnepséget, ahol – hosszú távra tervezve – elültettünk egy fát, ami nagyra nő majd és árnyékot ad az ovisoknak a meleg napokon. Mivel a Márton-napi hagyományt is szeretnénk felvenni óvodánk többi hagyománya közé, ezért úgy döntöttünk, azon a bizonyos napon ünnepeljük meg a megújult óvo-

da-udvart, és ültetjük el a fánkat, amit majd óvunk és gondozunk, hogy hatalmasra nőjön.

Kaszás Böbi készítette el a meghívót, amire mindkét csoport jelképe, Kiskobak és a Gilice is rákerült. Varró Kati köszöntötte a vendégeket, a dajkák rakták össze a büfét libazsíros kenyérből és lila hagymából, finom teát főztek, a gyerekek pedig természetesen műsrot adtak a megjelent szülőknek, vendégeknek. Ünnepségünket a polgármester úr is megtisztelte jelenlétével. Földbe került a szép, nagy, erős juharfa, amire azóta is nagyon vigyázunk. Egyébként is következetesen arra neveljük a gyerekeket, hogy gondolkodjanak környezettudatosan, tiszteljék és védjék a természeti környezetet, saját környezetüket. Így tesznek most a juharfánkkal is.

Az előzményekről

A faültetés kapcsán megkérdeztük az óvodavezetőt, Úr-Hosszú Edinát is, hogyan is állt össze az épület ismét eredeti funkciójának ellátására.

– Évekkel ezelőtt bezárt ez az óvodai egység, helyette egy darab óvoda csoport működött a bölcsődében. Ám időközben megnövekedtek az igények a bölcsődei ellátásra, így a csoportnak onnan mennie kellett. Kapóra jött egy pályázat, ami segítette volna a bővítést, így, ha kicsit az körülmények hatására is, de ráállt az önkormányzat a fejlesztésre.

Az épület ugyanis pont nem volt megfelelő az óvodai funkció ellátására. A csúcsidőben 3 csoporttal dolgozó óvodai egység egyik szobájából ugyanis időközben az önkormányzat irattára lett, a két utcára néző termet pedig a Mezőföld Gimnázium, egy dolgozók iskolájaként működő intézmény bérelte, ami csak úgy működhetett, ha a korábbi vizesblokkot átalakítják felnőtt létesítménnyé, ergo az épületet felnőttbaráttá tették.

Az új helyzet azonban új feltételeket kívánt. A gimnáziumnak ki kellett vonulnia, most a Hoffmann Kávézó udvarában kaptak helyet, itt pedig megkezdődött a következő átalakítás, az egy csoportszoba mellett elkészült a gyerekbár vizesblokk és a tálaló konyha is. Az udvarra akkor még nem fordítottak pénzt, egy homokozó és egy hinta került oda, és az egy darab csoport 2018 szeptemberében megkezdte a működését.

Még azon a télen kaptuk meg a Pannonia Bio 1,5 millió forintos támogatását, amit szülői felajánlásokkal együtt a játszóudvarra

költöttünk, rugós hinta, mászóka rendszer lett belőle.

Idén szeptemberre a második csoport indításához is megkaptuk az engedélyt. Ez ismét némi beruházással járt, nagyjából 8 millió forintból készült új csoportszoba teljesen felszerelve, újabb mosdók, gyereköltözők készültek, és mostanra az épület mindennel felszerelt, jól ellátott óvodának adhat helyet. A négy óvónő és két dajka mellett januártól egy pedagógiai asszisztens is segíti majd a nevelő munkát. «

Utójára Ingyenes Autóbuszvezető képzés Dunaföldváron

Szekszárdi SZC
Magyar László
Szakképző Iskolája

2020. február 01.-től indítani tervezett szakma

FELNŐTTOKTATÁSBAN:

35 841 01 Autóbuszvezető

(0,5 év) szakképesítés-ráépülés,

„D” kategóriás jogosítvány

A képzésben való részvétel feltétele:

- alapfokú iskolai végzettség
- OKJ-s szakképesítés, szakmai végzettség
- érvényes „C” kategóriás jogosítvány,
- Egészségügyi alkalmassági követelmények: szűkségek
- Pályaalalmassági követelmények: szűkségek

Jelentkezési határidő: 2020. január 31.

Érdeklődni lehet:

Szekszárdi SZC Magyar László Szakképző Iskolája

Dunaföldvár Templom u. 9. vagy Hambalkó és Tsa. Autóiskola KFT.

E-mail: info@hambalkoautoiskola.hu

TEL: 75/677-032, 75/541-266, 06302379848

Az Igazgyöngy mintája

Mélyszegénységről, hátrányról, kudarcról, szegregációról, esélyteremtésről és rendszerszintű problémákról volt szó a Dunaföldvári Evangélikus Egyházközség szervezésében létrehozott „A Mennyek kapuja” elnevezésű rendezvénysorozat utolsó előadásában. Decemberben ugyanis a meghívott vendég, L. Ritók Nóra pedagógus-képzőművész volt, aki Európa tíz legszegényebb térségének egyikében, az észak-alföldi régióban, a Berettyóújfalu környékén fekvő 27 településen segítő Igazgyöngy Alapítvány létrehozója, szakmai vezetője és a hozzá tartozó művészeti iskola igazgatója. Munkatársaival a gyerekszegénység és a mélyszegénység ellen küzdenek.

» L. MÉSZÁROS IRMA

L. Ritók Nóra a dunaföldvári és kistérségi szociális szférában dolgozóknak a városházán tartott előadást az Igazgyöngy esélyteremtő modelljéről. A Beszédes József Általános Iskolában pedig zömében pedagógusok hallgatták a „A kudarc okai – A hátrányos helyzet lecsapódása az iskolában” című előadást.

Miért volt érdemes meghallgatni L. Ritók Nórárt? Nem mankókat, nem kész paneleket vagy tanácsokat kaptak a hallgatók, hanem – ha engedték, hogy hassanak a szavai, s elgondolkodtak, – szemléletet.

L. Ritók Nóra húsz évvel ezelőtt – kiválva az állami iskola-rendszerből – elsősorban a művészetoktatás módszerével próbált elérni esélyteremtő hatásokat, aztán rájött, hogy a problémát társadalmi beágyazottságában kell értelmezni, s csak így lehet megoldani. Mert nem igaz, hogy a jó iskola a szocializációs hiányok nagy részét lefaragja, mert a mélyszegénység térségében élőkre kicsi a hatása.

A sikerorientált és sikerkommunikációra épülő, ugyanakkor az oktatási szegregációt megteremtett világunkban még magát a szegénység fogalmát sem értjük igazán – állítja. Más a városi szegénység, más a vidéki. Más a

nyugat-magyarországi, és más a leszakadó keleti térségeké. Más egy olyan településen, ahol elszórtan élnek szegények, s más egy szegregátumban. Erre hozta az egyik falu példáját, ahol a lakosság hetven százaléka roma, de a mélyszegénység a többieket is érinti. Mindenkit. A huszonegyedik századi fogyasztói társadalom szegénysége más, mint a korábbi: bár van lakhatási szegénység, de mennyiségi és minőségi éhezés is. Hiányoznak a szociális készségek és az ingerek. Nincs olvasás, nincs mesélés, beszélgetés, nincs higiénia, nincs gyógyszer, nincs kultúra. Nincs túlélési minta. A nélkülözés pedig felőröl mindent: közösséget, családot, személyiséget.

Ahhoz, hogy az átörökölt szocializációs hatásokat le tudják győzni majd a gyerekek, hogy ne a közmunkás-lét vagy a munkanélküliség, az agresszivitás, a bűnözés és a kiszolgáltatottság kilátástalansága határozza meg a következő nemzedékeket is, képessé kell tenni őket a változásra, és velük együtt a családot, a közösséget is. Meggyőződésük és tapasztalatuk, hogy személyes és társas szociális kompetenciák kialakítása nélkül nem lehet változtatni és változni. A élethez többek között ugyanis kell önbecsülés, megfelelő énkép, akarat, bizalom, tolerancia, együttműködés, szolidaritás, hogy csak a legfontosabbakat soroljuk.

Az iskola még a legjobb pedagógusokkal sem képes változtatni a generációs szegénységben élő gyerekek helyzetén. Az adományok szintén nem oldanak meg semmit, vagy csak pillanatnyilag enyhítenek az anyagi hiányokon. Az Igazgyöngy Alapítvány munkatársai működésük egyik településén, Toldon ezért kapcsolták hozzá a kríziskezelést, a családgondozást, közösségfejlesztést, sőt esélyteremtő és szemléletalkotó tevékenységeket is. A toldi modellben a falusi közösség működését próbálják felépíteni – közösségi szabályokkal, felelős-

ségekkel, képességekkel. Ezzel a módszerrel változást szeretnének elérni minden területen: a roma közösségben, sőt az intézményrendszerben, a szakpolitika szintjén is szükség van változásra.

Nem az ügyet kezeljük, hanem az okokat – adta meg L. Ritók Nóra a komplex összehangolt hatás elérésének magyarázatát. A vezérfonal a képessé-tevés. Mert a tanult tehetetlenség is átöröklődik. Ezért nehéz feladat ez, de nem lehetetlen. Erre példákat látunk, hallottunk: roma asszonyok a közösségben kézművességgel foglalkoznak, miután hímezni tanultak. Majd a gyerekek rajzai alapján készült mintákkal táskák, papírzsebkendő-tartók készültek. Társadalmi vállalkozást indítottak mezőgazdaság-élelmiszerfeldolgozás területén is, majd szalmabrikett-készítésbe fogtak az ott élőkkel. A kézműves és a feldolgozott termékeket értékesítik. L. Ritók Nóra pedagógusi tapasztalata az is, hogy a gyermekek a művészet eszközeivel ráébreszthetők, hogy az alkotásban örömet leljenek. Nem képzőművészeket nevelnek, bár nemzetközi pályázatokon díjnyertes alkotások is születtek már szép számmal, a rajzok és a művészet eszközeivel arra tanítják meg őket, hogy önmaguk legyenek, hogy hinni tudjanak magukban, a változás és változtatás lehetőségében. S hogy ez mennyire lényeges?

Mindennapi munkánk során mi, mindannyian – a többségi társadalom átlagosan szerencsés polgárai – is érezzük, milyen fontos a jó

szó, a mosoly, az elismerés, a pozitív visszacsatolás, hogy képesek legyünk hinni önmagunkban. Elképzelhető, hogy azok számára, akiknek születésüktől fogva az életük része a kudarc, a sikertelenség, az esélytelenség, azoknak mennyire lényeges, hogy – ahogy L. Ritók Nóra nyilatkozta – a tanult tehetetlenséget felváltsa az önmagáért felelős és tenni akaró emberi magatartás. S nem csak nekik fontos ez.

Az Igazgyöngy Alapítvány 1999 óta dolgozik az esélyegyenlőségért, társadalmi integrációért, a gyerekszegénység és az átörökölt mélyszegénység felszámolásáért. A következő generációért, a mostani generáció segítségével – hirdetik honlapjukon is, és teszik a dolgukat. A művészeti iskolában folyó vizuális neveléssel, tanodával, ösztöndíjprogrammal, támogatásokkal, sok élmény nyújtásával. Ezt kapják a gyerekek. Az egyének szociális ►

**ÉPÍTÉS TERVEZÉS
INGATLAN ÉRTÉKBECSLÉS
ÉS FORGALMAZÁS**

Tervezés

Családi házak (szoc.pol.is!), üzletek, irodák, ipari épületek, melléképületek.

Értékbecslés

Hitelkérelemhez, ingatlan adás-vételhez.

Ingatlanforgalmazás

Építész tanácsadással, teljes körű ügyintézással, ügyvéd közreműködésével, ingyenes nyilvántartással.

Elekné Csollány Éva

(30) 959-29-33 vagy (30) 937-53-24

► kompetenciáinak fejlesztése mellett a családgondozás-közöségfejlesztés-munkahelyteremtés hármasságában terveznek és cselekszenek a kríziskezelés, az önfenntartási képességek kiépítésért. Sőt ezzel – a munkavállalói kompetenciák fejlesztésén túl – közösséget is fejlesztenek.

S mi itt mit tehetünk? A legkevésbé, hogy ne sztereotípiákban gondolkodjunk a szegénységről, a szegényekről. Mert ítélkezni könnyű. Gondoljunk bele: nekünk, szülőknek hányszor el kellett mondanunk gyerekeinknek: moss kezet étkezés előtt, moss fogat, csináld meg a leckét, tanulj rendszeresen. S mégsem mindig mű-

ködik, vagy csak hosszú távon. S mi van azokkal, akiknek nem mondják, s nem látnak példát semmire?

Dunaföldváron is működik tanoda: sok-sok programmal, lehetőséggel, képességgel gazdagodnak az oda járó gyerekek. Aktívak a támogató- és szeretetszolgálat szervezetei. Önkéntesek működtetik az Enni adok ételdobozt. Sokan nyújtanak támogatást időszakosan vagy rendszeresen. Az Igazgyöngy Alapítvány és L. Ritók Nóra szemlélete és módszere más. Komplex rendszerben gondolkodnak. Mert ez nem romágy, nem mélyszegénység-kérdés. Ez több annál. «

Idén Dunaföldvár volt a Mikulás Túra raktárbázisa

» SZABADOS SÁMUEL

A városunkhoz szoros szálakkal kötődő Jendrolovics Gábor 18 éve egy szekszárdi ismerőse által került ki Erdélybe, ahol megismerkedett Böjte atyával és gyermekgondozó hálózatával. Ekkor határozta el, hogy minden évben gyűjtést szervez és segélycsomagot juttat el a karácsonyi ünnepek környékén a gyermekotthonokba. Ismeretségi körét felhasználva minden évben már ősszel elkezdődik a gyűjtési akció. Az ország minden pontjáról érkeznek adományok. Az akcióban kiemelt szerep jut városunknak, ahol a Máltai Szeretetszolgálat, a helyi és környékbeli iskolák valamint magánszemélyek, civil szervezetek gyűjtenek össze jelentős mennyiségű adományt. Korábban Szentendrén volt a gyűjtő bázis, de ez kicsinek bizonyult.

Ez évben városunkba érkeztek az adományok. Rivnyák Sándor ajánlotta fel e célra tágas és kényelmes gyümölcstárolóját. Az indulás napján a raktárban készítettünk riportot Gáborral, aki örömmel számolt be arról, hogy mintegy húsz tonna adomány gyűlt össze tízmillió forint értékben. Nagyrészt tartós élelmiszer,

de van bőven gyümölcs, tisztálkodási szer, sőt gyermekjáték is. Körülbelül harminc aktivista kíséri az autó karavánt. Nagyrésztük rendszeres résztvevő, de mindig van néhány új arc is a csapatban. Erre az alkalomra mindenki szabadságot vesz ki. Már az indulást is jelentős médiafigyelem kísérte, hiszen a raktárban több tévés stáb forgatott. Egy hazai tv társaság végigkíséri útjukat és félórás dokumentumfilmet készít az akcióról. Gábor szerint az útra alaposan felkészültek. Az autók műszaki állapotát ellenőrizték. Hólapát, hólánc, csizma, meleg ruha mind fontos kellékek, hiszen Erdélyben, decemberben nem ritka a mínusz tíz fokos hideg.

Négy konvojban indultak el az autók. A határt átlépve több irányba indultak, az út során több mint negyven települést érintenek, ahol adományokat osztanak. Esténként a csapat összegyűlik, a helyi ismerősökkel beszélgetnek, akik étellel, itallal kínálják őket. A központi ünnepség Déván lesz a templomban, majd utána a gyermekotthon étkezdéjében Mikulás bulit szerveznek, ahol gyerekek, felnőttek jó hangulatban együtt mulatják az időt. Erre az alkalomra külön vittek magukkal édességeket, üdítő italokat. «

Mikulás-bál az általános iskolában

Ez évben is lezajlott a hagyományos iskolai bál a Beszédes József Általános Iskolában, ahogy erről Gurics Annamária, az iskola alapítványának kuratóriumi elnöke, a Szülői Szervezet vezetője televízióknak beszámolt a bál másnapján.

» BAKSAY ERIKA

– Ez évben a szokásosnál picit előbb, november végén tartottuk a Mikulás-bált, azon egyszerű okból kifolyólag, hogy az általunk kedvelt zenekar már a tavalyi bál időpontjában le volt kötve a következő évi bál szokásos időpontjára. Vagyis a szervezés ebből a szempontból összefolyik: még le se zajlik az egyik, máris lekötjük a következőt.

– Mi a bál célja –a nyilvánvaló szórakozáson kívül?

– A bál egyfelől jó alkalom arra, hogy a szülők, a pedagógusok kötetlen formában, mondjuk úgy, magánemberként töltsenek el időt, beszélgessenek, táncoljanak, jól érezzék magukat. Emellett jó tékony célt is szolgál, hiszen a bevétele –a költségek levonása után– az iskolai alapítványhoz, végső soron a gyerekekhez kerül, ilyen vagy olyan formában.

– Például hogyan?

– Minden olyan célt támogat az alapítvány, amit a Klik nem. Versenyeken való részvételt, kirándulást, a tehetséges gyerekek jutalmazását, vagy, amire igény adódik. Időnként kulturális programokra, illetve olyan tanulók támogatására is jut pénz, akiknek amúgy nem lenne módja elmenni valahova, vagy részt venni valamin.

– Ki dönti el, milyen célra menjen a pénz?

– Az iskola vezetősége összeül, amikor valamilyen kérés, igény merül fel. De például az osztálykirándulásokat hagyományosan minden évben megtámogatja az alapítvány.

– Miből áll össze az alapítvány tőkéje?

– Két alapvető forrása van: a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlása, illetve a báli bevétel.

A bevétel az utóbbi években 300 ezer forint környéke szokott lenni, ezt idén is sikerült hozni, hiszen a zenekar, a vacsora és egyéb költségek kifizetése után 330 ezer forint maradt a kasszában. Ez az összeg pedig a belépők, a támogatójegyek és a tombola árából jön ki.

– És hogy sikerült maga a bál?

– Jó hangulatú, vidám rendezvény volt. Az iskola dolgozói ünnepi díszbe öltöztették az aulát. A bál elején a vendégek megtekinthették az iskolások és a zeneiskola kórusának ünnepi műsorát, elfogyasztottak egy remek vacsorát, és hajnalig táncoltak.

Jó látni, ha a szülők, tanárok jól érzik magukat, és rá is fér mindenkire egy kis lazítás. Tehát szervezzük már a következőt évit. «

Soros hirdetések

Gitár-, zeneelmélet-, jazzelmélet oktatást vállalok. Tel.: 30/95–52–703

Az Ifjúság téren 58 nm-es, téglalapítású, szigetelt, 2. emeleti lakás és a hozzá tartozó 18 nm-es garázs eladó. Tel.: 30/974–27–96

Albérletet keresek. Kis rezsiköltségű lakások előnyben. Telefon: 70/521–73–09

Múlt a jelenben

4. rész

Dunaföldvár néphagyományait feldolgozó sorozatunk eddigi részeiben beszámoltunk a Földváriak zenéje – Őseink muzsikája címmel kiadott cd lelektetésének körülményeiről és az azt megelőző gyűjtőmunkáról. Ebben a részben a Széles testvérpár, Dániel és László beszél a zenéhez fűződő kapcsolatáról, illetve arról, miképpen látják a népzene továbbélését a mostani világban. Kis kitekintéssel tárgyjuk a népzene határait, amennyiben szóba kerül a lakodalmos műfaj, annak egy Dunaföldváron is sokan által ismert személyével, Horváth Csabával, a nagykarácsonyi Szamaras Zenekar vezetőjével.

» BAKSAY ERIKA

– Számomra az élő népzene azt jelenti, hogy a családomtól kapott népzenei örökséget majd én is tovább adom a gyerekeimnek – kezdi Széles László. – Nagypám Pakson tamburazenekarban zenélt, autodidakta módon tanult meg bendzsón és tamburán játszani. Édesanyám már képzett zenész volt, a Paksi Fúvószenekarban klarinétozott, majd a dunaföldvári zeneiskolában tanított, így végül is nehéz lett volna elkerülni a zenét. Otthon a házban az öcsémmel többször nézegettük a klarinétot, hogy az vajon mire jó, de csak úgy 20 éves korom körül vettem rendesebben kézbe, és kértem anyutól segítséget, mit is kezdjek vele. Megmutatott ezt-azt, adott egy klarinétiskola-könyvet, így tanultam meg játszani rajta. Az első fellépésem 2004-ben volt a cserkészeknél, de az általam ismert dalokból csak kettőt tudtam lejátszani, mert a gyerekeknek nem volt jó a hangnem, én meg még nem értettem a zenei dolgokhoz, nem tudtam, hogyan kell transzponálni, ettől függetlenül nagy élmény volt, hogy a közösségnek tovább adhatam valamit.

Fontosnak tartom, hogy a népzene tovább éljen, és ebben nagyapámnak nagy szerepe volt. Böllerkedett, járta Paksot, disznót vágott házaknál, és mi, az unokái is sokszor elkísértük, segítettünk neki, amiben tudtunk. Délutánonként,

Horváth Csaba

hurkatöltés idején, amikor már a sokadik karika hurka pöndörödött ki a töltőből jobbnál jobb nótákat tanított nekünk. Később, mikor már lakodalmakban játszottam, többek között Horváth Csaba kollégámmal, nagyon jól jött, hogy tudtam, hogyan kell a vendéghez viszonyulni, és pláne az, hogy ismertem a régi nótákat.

– A 90-es évektől rengeteg lakodalomba elkísértem édesapámat és a zenekarát – meséli Horváth Csaba –, ott voltam mellettük, figyeltem őket, tanultam. A nótákat, csárdásokat, foxokat, cigányzenét kívülről fűjtam. A szüleim látták, hogy érdekel engem a zene, tehetségem is van hozzá, beírtak zeneiskolába, ahol nagyon sokat tanultam, és jól is éreztem magam. Előbb zongoráztam, aztán szintetizátoron játszottam, de a komolyzene nem kötött le, nem akartam én Mozartot játszani, meg klasszikusokat, adigra a csárdás beleivódott a lelkembe. Először 2000-ben zenéltem közönség előtt, és nagyon élveztem, 2001-től (14 éves koromban) már önállóan játszottam egy vendéglátó egységben. Zenei gimnáziumba jártam, de igazából édesapám zenekarában tanultam ki a „szakmát”, nagyon sokat köszönhetek neki és a többi zenésztársának.

A gimnázium után tanítóképzőre jelentkeztem, tanító, énektanár lettem, de jellemzően a szakdolgozatomat is a Fejér megyei lakodalmos népszokásokból írtam, ami rengeteg utána járással, kutatómunkával járt. A dolgozatom középpontjában a mi zenekarunk állt, a Szamaras Zenekar, de jól jöttek az ismeretsegek, kapcsolatok, így például Tóth János pusztaszabolcsi vőfély személye, aki rengeteget segített és egyben ösztönzést adott, hogy beleássam magam a népzene világába, és így felfedezem az általunk játszott lakodalmos zene és a népzene

közi kapcsolatot. Mert hát a lakodalmos műzene mellett sok csárdás elhangzik, leginkább a menetzene közben, ahol természetesen akusztikus hangszerek szólnak, harmonika, szaxofon, dob, olykor hegedű. Nálunk Nagykarácsonyban az emberek még ismerik ezeket a nótákat, a fiatalok is. Az ottani egyik vendéglőben, ahol hétvégeken zenélünk, a fiatalok együtt énekel velünk, és igen népszerű ez a műfaj.

Volt egyszer egy esküvőnk, ahol történt egy kis malőr az éjszaka folyamán. Óriási vihar tört ki, elment az áram. Mi ugye elektromos hangszereken játszunk, és hát ettől fogva süthettük a tudományunkat. De azért mégsem, mert előkerültek a gyertyák, az akusztikus hangszerek, és olyan mulatságot csináltunk, hogy az asztalon táncolt mindenki.

Volt olyan is, hogy azzal kerestek fel minket, hogy a lakodalomban bármit játszhatunk, csak lakodalmos ne, de ez meg idegen számunkra. Minden lagziban vegyes a zene, van abban műzene is, népzene is, helyenként modern zene is. De szerintünk a jó mulatságnak része a lakodalmos zene, vagyis ilyen felkérést nem vállalunk.

És persze nem mindig jó a mi tudományunk ahhoz, amit vártak tőlünk. Egyszer felkértek minket, hogy csak a magyar hagyományok szerint vezessünk le egy lakodalmat. A kérés oka a német vőlegény volt, akinek a hazájában már tartottak egy lagzit, szigorúan az ottani néphagyományok szerint, és most jött itt Magyarországon a mi szokásaink szerinti ceremónia. A lagzi napján olvastuk az ültető kártyákat, csupa német név: Wolf, Böhm... kicsit aggódtunk, vajon hogy reagálnak majd. Megjöttek a vendégek, nekiláttunk a hagyományos lakodalmos nótáknak, de azok bizony nem nagyon értették a jó kis pikáns dalokat. Volt vőfély, aki németre is fordított (így-úgy), de a németek csak néztek. Az örömanya kérte, játsszunk valami német zenét, vagy keringőt, de ebből véges az ismeretünk, a tánc tér nem nagyon volt tele. Próbálkoztunk mindennel, de nem jött be, aztán rájöttünk, hogy nem jó helyen vagyunk, nem ez kell ide. Végül laptopról

Modern Talkingra ropták, mi meg pihentettünk...

– Mennyire élő ez a kultúra, zene? – teszi fel a kérdést Széles Dániel. – Én úgy érzem, messze nem csak az archívumokban lapul. Láthattuk, mekkora érdeklődés kísérte az Ördögsekér lakodalmását, az emberek érezték azt a közösségi élményt, ami régen is megvolt egy ilyen eseményen. Az Ördögsekér körül van egy kör, akik összegyűlnek és éneklnek a régi dalokat, van érdeklődés a népi kultúra iránt, az emberek a sajátjuknak érzik, nem csak a dunaföldvári, a magyar kultúra részeként. Talán furcsa példa arra, hogyan él a hagyomány az emberekben egy népdal modern kori pályafutása. Legtöbbször ismerik a „Nézését, meg a járását...” refrénű dalt. De igazán a Kis Grófo hozta divatba, mindenki tombolva mulat rá, micsoda jól sikerült nóta, mondták, feldolgozták többen, vitatkoztak, kié is. Aztán egy néprajzos mondta, hogy senkié, illetve mindenkié, hiszen nincs szerzője. Vagyis a miénk.

Saját személyes élettörténetem is a népzene továbbélését bizonyítja. Budapestre kerültem tanulni, és körülnéztem, mivel foglalkozzok. Táncolhattam volna ott is, ahogy Dunaföldváron is tettem, de úgy gondoltam, annyira azért nem vagyok tehetséges táncos, meg hát van belőlük sok, hát tanuljak valami hangszeren, hátha így jobban felfigyelnek rám a lányok. A hegedűhöz már késő volt nekifogni, a bőgőt nehéz cipelni a buszon, maradtam a brácsánál. Gitározni tudtam, akkordok vannak itt is, ott is, belevágtam. Nagy Zsolt kiváló oktatása nyomán megtanultam brácsázni elég jól, volt is egy zenekarunk Pesten, játszottunk is sokat. És a mai napig, ha elkerülök egy táncházba, nótáestrel, és a kezembe kapom a brácsát, látom, hogy az emberek mindjárt szívesebben nótáznak, hiszen van mire. Akárhogy is nézem nekem a népzene a mindennapi életem része. Ha rajtam múlik, fennmarad. «

A projektet támogatja:

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Hegedűsök sikere Szlovákiában

Nem először számolunk be a zeneiskola ifjú hegedűseinek versenysikereiről, most sincs ez másképp. Ezúttal a szlovákiai Galántára utaztak a gyerekek kísérőjükkel, Deák Adriennel, aki a városi televízióban számolt be az eseményről.

» BAKSAY ERIKA

– A múlt évben hallottam egy továbbképzésen először a galántai versenyről, valamiért eddig elkerülte a figyelmemet. Akkor már nem lett volna elég idő a felkészülésre, de észben tartottam, és idén már tudatosan készültünk rá. A nyár folyamán már foglalkoztunk a versenyre szánt darabokkal, ösztől pedig teljes erővel nekilendültünk.

– Mit jelent a teljes erő?

– Bizony, aki ilyesmit vállal, annak számolnia kell a mindennapos, sőt, akár napi több órás gyakorlással. Nem véletlen, hogy csak olyan gyerekeket tudunk hasonló versenyekre nevezni, akik maguk is, a szüleik is alkalmasak az ilyen kitartó munkára. Ők pedig – nem először – Róka Lilla és Dobos Ferenc voltak, hiszen bizonyították, képesek a fegyelmezett felkészülésre. Lévén, hogy nem zenei általános iskolába járnak, csak egy sima zeneiskolába ez nem kis szó és ritka is.

– Mivel készültek a gyerekek? Milyen maga a verseny?

– A galántai Kodály Zoltán Nemzetközi Hegedűverseny egy rangos esemény, amelyre több korcsoportot várnak, zömében a környező országokból, de jellemzően egy kissé idősebbeket, mint a szerbiai versenyen. Minden versenyzőnek fel kell készülnie egy, a korcsoportja számára előírt kötelező, és egy neki tetsző választott darabbal. Vagyis legalább kétszer kell a zsűri és közönség elé állnia, illetve, ha helyezést ér el, akkor az esti gálaműsoron is játszik. Jó sok alkalom a közönség előtt történő szereplésre.

– Vajon a mieinkre számítotak a gálaműsorban? Milyen eredményeket értek el?

– Kétféle módon is értékelt a három tagú, nemzetközileg is elismert zsűri. Egyfelől arany, ezüst és bronz minősítéseket adtak ki, ezek számát nem korlátozták, másfelől megnevezték a három legjobbat a maga korcsoportjában. A mi esetünkben Róka Lilla ezüst minősítést kapott és második helyezést ért el, Dobos Ferike pedig kiemelt arany minősítést kapott, és korcsoportjában az első lett.

– Ez egy nagyon komoly elismerés. Mégis, milyen mezőnyben?

– Jellemzően kevesebb hegedűs indult itt, mint a szerbiai versenyen, és szigorúbb volt az elbí-

rálás. Nagyjából 20–30 hegedűs volt a teljes mezőny, 4 kategóriában. Nem akarnám összehasonlítani ezt a versenyt a többivel, mindegyiknek megvan a maga sajátossága, de mindenképpen komoly megmérettetésnek tartom.

– Kodály Zoltánról neveztek el. Még mindig erős a Kodály-hatás a zenetanulásban?

– Azt gondolom, ahhoz képest, hogy mi vagyunk a Kodály-módszer szülőhazája az utóbbi időben nálunk meglehetősen háttérbe szorult ez a fajta pedagógia, ami egyébként a minden napos énektanulást preferálná. Kodály elképzelése szerint zenei általános iskolák segítenék nem csak a zenetanulást, a többi tanulási területet is, hiszen bizonyított tény, hogy a zenével való foglalkozás visszahat a gyermek fejlődésére összes-

ségében is, és hatékonyan csökkenti a szociális hátrányokat. Sok olyan ország van, ahol az énektanítás alapvető eleme az oktatásnak, nálunk nem.

Egyébként Kodály Galántán töltötte a gyermekéveit, róla neveztek el a helyi zeneiskolát, és kézenfekvő volt, hogy a hegedűversenyt is.

– Mi a hatása egy ilyen eredménynek a hallgató életében, és mi a tanáréban?

– Természetesen nagyon örülünk az elismerésnek, tanár is, diák is büszke a teljesítményre. Minden visszaigazolás számít, újabb erőt és lendületet ad ahhoz, hogy tovább dolgozzunk és fejlődjünk. Még nagyon az út elején vagyunk, a dicsőség jól esik, de csak egy lépcsőfok a célunk elérésében, ami nem más, mint, hogy a lehető legtöbbet hozzuk ki magunkból.

Versenyezni fontos, ha lehetőség van rá, azt ki kell használni. Szerencsére ezeknek a tanítványainknak a szülei mindenben támogatják a gyerekeiket és minket is, hiszen a sok-sok gyakorlás mellett – mert azért nem mindig lehet könnyű rábírnai a tanulókat a gyakorlásra – finanszírozzák az utazásokat is. Megyünk is, amikor lehetséges. Ha sikerül, akkor egy kecskeméti versenyre, de Szerbiába mindenképpen. A versenyzés nem csak a gyerekeknek fontos, a mi szakmai munkánk betetőzése is. «

Tizennégy évesen a modell szakmában

Még nem sokan ismerik Szántó Petrát városunkban, mivel csak néhány hónapja költözött családjával Dunaföldvárra. Csinos, magas, karcsú fiatal lány, mint kiderült róla már szinte gyerekkora óta a szépség szakmában dolgozik. Tapasztalatait készséggel osztotta meg lapunk olvasóival.

» SZABADOS SÁMUEL

Tizennégy éves korában szólította meg egy modellügynökség munkatársa, és egy castingon va-

ló részvételt ajánlott fel neki. Petra odahaza szüleivel megbeszélte a történeteket. A szülők utánajártak a lehetőségeknek. Mint kiderült, az ügynökség jó hírű, szavahihehető, így megkötötték a szerződés. Mivel fiatalokorról volt szó, precízen tisztázták a jogi feltételeket. Petra Szekszárdon járt egy felkészítő kurzusra, ahol mozgáskultúrát, pózolás, viselkedésmintákat tanult, közben sok fotó készült róla. Eljött a nagy nap, mikor hivatalosan is munkába állt. Budapesten választottak egy fotóst és elkezdődtek a dolgos hétköznapok. Továbbra is tanult mozgáskultúrát, speciális napirend várta.

Az étkezéssel soha nem volt problémája, hiszen maximum egy kiló a súlyingadozása plusz, vagy mínuszban. Újságokban, magazinokban, reklámokban jelentek meg fotói.

16 éves korát elérve lehetőség volt külföldön is dolgoznia. Isztambulba került ki másfél hónapra. Szülei nagyon aggódtak érte, de minden rendben ment. Sokat tanult és dolgozott. Török magazinokban szerepelt, így például a Cosmopolitan török kiadásában. Élményekben gazdag volt számára a kint töltött idő. Hazatérve szintén a fotózás, filmezés töltötte ki az idejét. Prágában és Var-

sóban egy hazai divatcég termékeit mutatta be a kifutón, a kritikusok szerint sikerrel. Mint mondta, furcsa, különös világba csöppent fiatalon. A látszat a csillogás, benne valóban ►

► szép sikerekkel, de vannak árnyoldalai is. A modellkedés feygelmezett, néhol kissé kötött életmódot követel, gyakran fárasztó, néha több órás pózolás-sal. Részt vett például egy 12 órás fotózáson, ahol testileg is, lelkiileg is nagyon elfáradt, és több napot kellett pihennie. Mindig topon kell lenni, nem lehet

lazítani. Nagy a konkurencia, ne-héz bejutni, de könnyű kiesni. Meg kell küzdeni az előítéletek-kei is. Ha kiderül róla, hogy mi-vel foglalkozik, többen másként viszonyulnak hozzá. Ő nyíltan felvállalja munkáját, igyekszik természetesen viselkedni, és elfogadtatni magát környezetével. Kétségtelen, hogy a pályán van-

nak karrierista, törtető, gyakran faragatlan kezdők, de ők előbb-utóbb kimaradnak, akár az intel-ligencia hiánya miatt is, hiába szépek, jó alakúak. A rangos ügynökségek így is igyekeznek jó hírnevüket biztosítani.

Petra nemrég abbahagyta a fo-tózást. Pihenésre, feltöltődésre van szüksége. Jelenleg a Hoff-

mann Kávézóban dolgozik. Jól érzi magát Dunaföldváron és a munkahelyén. Új barátokat is szerzett. Fél szemét azért a szép-ségszakmán tartja, figyeli válto-zásait. Készen áll arra, hogy ké-sőbb visszatérjen. Adottságai, ké-pességei megvannak hozzá, de egyelőre kellemes számára ez az új közeg. «

Évszázados kézműves gyökerek Dunaföldváron

» MÉHES BALÁZS

Költözés alkalmával gyakran ki-erül, mennyi minden van a birto-kunkban, amit korábban nem is sejt-tünk. Ezek egy része kacat, feles-legessé vált ballaszt, azonban néha kincsekre is bukkanhatunk. Így tört-ént ez nemrégiben velünk is.

Előkerült dédapám egyik bicská-ja, amit maga készített. Nincs eb-ben semmi különös, hiszen késes-mesterként kereste kenyerét. Munk-ájából fakadóan bizonyára sokan ismerték Dunaföldváron az 1900-as évek első felében, de mára csak a legidősebbek emlékezhetnek rá. Mi, dédunokák édesapánktól hal-lottunk róla, **Gruchmann István-ról**, akinek nyolc lánya volt, s kö-zülük egyik a mi nagymamánk. Tudtuk azt is, hogy a késes Kele-men családba nősült be. Azonban az csak Kelemen ükapám most elő-került, két nyelven írott munka-könyvéből lett világos, hogy az ő

édesapja is késes volt, sőt az anya-könyvek tanúsága szerint az ő apja, tehát még ősapám is.

Grufmanék (dédapám így véste nevét a késpengékbe) Julianna lá-nya, miként édesanyja egy nem-zedékkel korábban, szintén késes-segéd felesége lett. Férje, Daczi Gábor késkészítő neve már bizto-san ismerősen cseng a mai föld-váriak körében. S talán azt is tud-ják, hogy nála tanult Révész La-jos, aki 100 éve alapította műhe-lyét, s kinek dinasztija a duna-földvári késesek történetében a legismertebb lett. E két évszázad-os kézműves hagyomány elegendő tárgyi emléket hagyott ránk ahhoz, hogy 2020-ban, ami-kor Gruchmann István születésé-nek 140. évfordulója is esedékes, kiállítást szervezzünk Dunaföld-váron. Ehhez sok dolog rendelkez-ésre áll, de termékeiből pillanat-nyilag pusztán három darab bics-ka és egy szemzőkés.

Arra kérjük a hagyományaira és történelmükre méltán büszke duna-földváriakat, húzzák ki otthon a szekrényfiókot, és nézzék meg, ta-lálnak-e **Grufman** vagy **Kelemen** késeket, melyekkel a készülő kiállítást szívesen gazdagítanák. Érte-lemszerűen nagyobb eséllyel talá-nak késeket a későbbi tanítványok mestermunkáiból, de talán akadnak régebbi darabok is. Nem tudjuk, maradtak-e fenn ollók, pipaszurká-lók vagy más fém eszközök, de zsebkés és nagykés bizonytal.

Örömmel vennénk, ha támogat-nák a munkánkat, hogy Duna-földvár kézműves- és ipartörténe-tének a feledés homályába vesző, mégis fontos részét megismert-hessük a fiatal nemzedékekkel.

A Művelődési Központ vezetése szívesen veszi, ha beviszik hozzá-juk felajánlásait, melyről átvéte-li bizonylat is készül. Várjuk a ké-sesek történetéhez kapcsolódó em-lékeiket, fényképeiket, tárgyaikat, de leginkább késeiket!

Remélem, sokukkal találkozha-tunk idén nyáron a *Földvári kése-sek tárlatán!* «

A városkörnyék természeti értékeivel ismerkedtek a dunatúrássok

» SZABADOS SÁMUEL

A várossá avatás harmincadik évfordulójának tiszteletére 2019-ben négy évszakos jelvény-gyűjtő természetjárást szervezett a DUNATÚRA Egyesület. A cél-pont mind a négy évszakban a Natura 2000 természeti területnek minősített Oláh-völgy volt. Nem véletlenül, hiszen a völgy termé-szeti értékei közül több igen ritka és védett. Vicsik Boglárka, az

egyesület elnöke beszámolt arról, hogy minden évben több termé-szetjáró akciót szerveztek az or-szág különböző térségeiben, de arra is figyelmet fordítanak, hogy szűkebb környezetünk értékeit is megismerjék az érdeklődők, így például az Oláh-völgyet is.

A négy programon az egyesület tagjain kívül mások is részt vettek. Általában 30–40 fő volt a részvé-teli arány, az egyik feltétel a fizikai állóképesség volt, hiszen oda, visz-

sza 16 kilométer a távolság. A kor-összetétel igen vegyes volt, a ti-zenéves gyerekektől kezdve a nyugdíjasokig. A legidősebb gya-logló 68 évesen vállalta az utat. Az Oláh-völgyet minden évszakban kicsit más útvonalon igyekeztek elérni a változatosság miatt. Ta-vasszal ragyogó napsütésben, kel-lemes időben tették meg a távot. Megcsodálták a törpe mandulák virágzását melyek kuriózumát jel-zi, hogy, felkerültek a Tolna Me-gye Hét Csodája értéklisájára. A nyári túra tikkasztó hőségben zaj-lott, literszámmra fogyott a víz, az üdítő ital. A környék ekkor is cso-

dálatos volt a tücskök ciripelésétől és a rovarok zúgásától. Összel a levelek szín kavalkádja volt igen látványos, ezúttal viszont hazafelé autós segítséget kellett kérni az el-eredő eső miatt. A téli túrán a vár-va várt hó idén is elmaradt, de az enyhe időjárás végül is jó hangula-tot teremtett.

Az egyesület életében régi ha-gyomány, hogy az év utolsó va-sárnapján rövidebb túrát szervez-nek a környéken. Ezúttal a Diósi dülő volt az útirány, visszafelé pedig a Kálváriát is érintették. Megérkezve pedig teás, forralt boros, süteményes beszélge- ►

és keretei közt értékelték az év programjait. Decemberben több, főleg kulturális jellegű programot szervezett az egyesület. A hónap első hétvégéjén pedig a kis-dunai horgásztanyánál elsősorban gyerekek számára került megrendezésre a Mikulás-játék. A feladat szerint az ártéri erdőben elrejtőző Mikulást kellett megtalálni a résztvevőknek térkép alapján. A célponthoz vezető útvonalon meglepetésre kisebb-nagyobb ajándékokat találtak a gyerekek. Zárásként a horgásztanya kellemesen fűtött nagytermében forró tea, sütemény várta a 25 fős társaságot. A napi programot egy rövidebb gyalogtúra zárta.

A karácsony előtti napokban került sor a városi templom-túrra. A résztvevők a Hely szelleme 2008-ban elnyert pályázat során kialakított tematikus útvonalat járták végig. A város műemlékeit,

épített kulturális örökségeit érinti ez az útvonal, és kellő tájékoztatást ad az érintett helyekről. A célpontok ezúttal a város templomai voltak. Minden állomáson rövid tájékoztató hangzott el az épület múltjáról, érdekességeiről. A Kossuth utcai Szentlélek görög-katolikus templomot a XVIII. században érkező szerb bevándorlók építették, belső kialakítása jelentősen eltér a többi keresztény templométól. A református templomban a kulcs legendájáról hallottak történetet, mely egy tüzeset idején rejtélyesen eltűnt. Az evangélikus templom szép, nagy kertje jelentett látnivalót. Az Öreg templom és a Barátok temploma a katolikus barokk építészet gazdag díszítőelemeinek világát tárta fel. A Nepomuki Szent János kápolna a maga szerény méreteivel és egyszerűségével jelentett érdekességet. «

„Monasterium de Felduar 1199 – 2019”

A fenti címmel nyílt fotókiállítás az evangélikus templomban advent első vasárnapján, Návay Ákos csodaszép Dunaföldvár-fotóiból. Az alkottóval a városi televízióban beszélgettünk.

» BAKSAY ERIKA

– Nem először járok Dunaföldváron, fotókat is készítettem már, ismert és kevésbé ismert helyekről. Ezúttal november táján állapodtunk meg az evangélikus közösséggel, hogy megrendezzük ezt a kiállítást, Dunaföldvár első említésére utalva, melyet több történelmi munkában is tényként leírtak, igaz, a forrás megjelölése nélkül. Amikor eldőlt a kiállítás témája, némi kutató munkába kezdtem, hogy felleljem azt a bizonyos okiratot, ami a város megjelölését tartalmazza.

Hát nem mondom, hogy könnyű volt: a helyi könyvtár nem tartalmazott forrásmegjelölést, a Magyar Nemzeti Levéltár adott tippet, merre keressek, de ezek az utak nem vittek sehova. A kutatást erősen megkönnyítette a

modern kor összes vívmánya, jó részt egy telefon vagy laptop mellől zajlott a kommunikáció, ami végül sikeres lett: a Nemzeti Levéltár megtalálta a dokumentum másolatát, aminek egyébként az eredetije egy valahol a Vatikán levéltárában található regisztrátum, és egy dunaföldvári (Felduar) monostor meglétére mutat, az okmány utolsó előtti sorában. Erről az okmányról készült egy mikrofilm, aminek a kinagyított képét nagy nehezen sikerült megszerezni, és azt a kiállítás megnyitóján elhelyezni. Mindenki láthatja tehát a város első hivatalos említését.

– Amúgy miről szól ez az okirat?

Evangélikus templom nyitvatartás

Vasárnap: 9–12 óráig
Hétfő: 9–12; 14–18 óráig
Egyéb időpont Molnár Iván lelkésszel egyeztethető a +36-20-824-81-23-as telefonszámon.

– Egyelőre fogalmam sincs, most kaptam a kezembe, nem volt még alkalmam komolyabban tanulmányozni vagy utána nézni, de mindenképpen végigjárom ezt az utat, most már érdekel a folytatás.

– Az apropó világos, 820 éves az említés. És hogyan kötődnek ehhez maguk a fotók?

– Nem ismeretlen számomra Dunaföldvár, a kis utcái, zegzugai. Az itt kiállított fotók megpróbálják megmutatni a helyieknek a saját városukat egy idegen, valaki más szemével. Nem biztos, hogy a földváriak tudni fogják, melyik fotó hol készült, keresem azokat a helyeket, apró részleteket, ame-

lyek úgy bújnak meg, hogy szinte nem is látjuk őket. Ezek a képek a város múltja, jelene, és talán kicsit utalnak a jövő felé is. A város, ahogy én látom. «

Kutya-macska ABC

Rákóczi u. 2. (a városközpontban)
Telefon: 06 30 407 85 40

25 éves a Kutya-Macska ABC

Széles tápválaszték kutyáknak már 220 Ft/kg-tól, cicáknak már 390 Ft/kg-os ártól. **EUKANUBA** superprémium tápok teljes választéka. Itt az ősz, énekes madaraink etetésének kezdete! Üzletünkben kapható faggyúgolyó, fekete napraforgó, vadmadár eleség.

Tízezer Ft feletti vásárlás esetén a jubileum alkalmából 2020-as falinaptár jár ajándékba.

NYITVA TARTÁS:
HÉTKÖZNAP: 8⁰⁰–12³⁰, 14⁰⁰–17⁰⁰
SZOMBATON: 8⁰⁰–12⁰⁰

A legszebb ajándék

» SIMON ISTVÁN

Minden ölelésüket, lassan az egész életüket áthatotta a gyermek utáni vágyakozás és az imádság. A Karácsonyuk megint meghitt volt és békés, a régi díszek ismét fényesen ragyogtak a fán, ők pedig újra meg újra elmondták egymásnak kedves Igéjüket: „Gyermek születik, fiú adatik nekünk” – vagy lány, teték hozzá nevetve. Elmúltak az ünnepek, kítavasodott, de az ígélet csak ígélet maradt, a várva várt gyermek egyelőre nem jelentkezett. Teltek a hetek és a hónapok, de az idő semmilyen változást nem hozott. Olykor reménykedtek, olykor elcsüggedtek attól függően, hogy milyen napjuk volt éppen. Ha túlságosan fáradtak voltak, csak néhány panaszos szót száltak arról, hogy nekik semmi se sikerül. Azonban Karácsony táján újra reménykedni kezdtek, mert eszükbe jutott az ígélet, miszerint „Gyermek születik, fiú adatik nekünk”. Lelkesen díszítették a fát és várták a kis Jézuskát, hátha megajándékozna őket egy hozzá hasonló parányi gyermekkel. Elmúltak az ünnepek, ismét tavasz lett, majd nyár, aztán ősz és tél. Telt-múlt az idő, „az évek szálltak, mint a percek”, de a várva várt, megígért gyermeknek nyoma sem volt. Már alig beszélgettek egymással, kerülték a témát, mert

mindig összevesztek rajta. Aztán rájöttek, hogy ketten „egyedül” nem boldogulnak, segítségre van szükségük, orvoshoz fordultak. Egy idő után kiderült, hogy hiábavaló minden jó szándék és beavatkozás, sikertelen maradt minden próbálkozás. Szinte mindent megpróbáltak, amit csak lehetett, de a kis jövevény még mindig váratott magára. Csendben hordozták a keresztjüket, a fájdalmas hiányt, amit a meg nem született gyermek miatt éreztek. Észre sem vették, hogy az Advent ideje véget ért és ismét ajtajukon kopogtat a Karácsony. Nehéz szívvel ugyan, de megtartották az ünnepet, ami ismét eszükbe juttatta az ígéletet: „Gyermek születik, fiú adatik nekünk”. Legszívesebben legyintettek volna e szavakra, mondván „az ígélet szép szó...”, de ha nem teljesül, mit kezdjünk vele? Aztán mégis arra gondoltak, mi van akkor, ha Isten mégis meg akarja őket ajándékozni egy gyermekkel. Szinte egyszerre született meg bennük az elhatározás, hogy örökbe fogadjanak egy fiút vagy egy leányt, mert ha másképp nem lehet, hát így ad nekik Isten gyermeket. Amint lehetett, a tettek mezejére léptek, szervezkedtek, utánajártak mindennek, kérelmeket fogalmaztak meg és tanfolyamokra jártak. Egy hosszú és keskeny úton kellett végigmenniük, tövisek között lépdelve, de egymás kezét fogva. Megint csak múltak az évek, négy esztendő telt el, mire értesítést kaptak egy kislány

születéséről, akiről úgy tűnt, hogy nekik szánta az Isten. Sírta és nevettek a jó hír hallatán, hogy gyermek születik, kislány adatik nekik. Már alig várták, hogy láthassák, mert máris olyan közel érezték a szívükhöz, mintha „belőlük sarjadt volna, mint fatörzsből gyöngye ága”. Megtörtént a nagy találkozás, mely egy szelíden szendergő kised és két kimondhatatlanul boldog fölnőtt között történt. Miután sikerült a hivatalos ügyeket elintézniük, karnyújtásnyi közelségbe kerültek a kicsi Dórához, aki nevéhez méltóan valóban ajándéknak tűnt számukra. Berendezték a gyerekszobát, melynek első és egyetlen lakója egy hatalmas plüssmackó volt, aki szemmel láthatóan unta a magányt, s alig várta, hogy a bölcsőszerű kis ágy lakója megérkezzen. Végre eljött a nagy nap, a nagy ölelés napja, amikor karjukba vehették, magukhoz ölelheték és hazavihették a kis Dórá. A kishálóba hirtelen megtelt étellel, s az a magányos mackó sem volt többé magányos, kíváncsi szemekkel nézte a kis jövevényt és érdeklődve hallgatta a szuszogását. Hirtelen mozgalmas lett a kis család élete, úgy érezték, mintha mindig is ismerték volna ezt a szöke, gombszemű kislányt, aki egy időre eltűnt ugyan a szemük elől, de most újra előkerült. Az egész olyannak tűnt, mint egy álom, amelyről nem tudták, hogy valóság-e vagy sem. Alaposan megváltozott az életük, eztán szigorú napirend

szerint kellett élniük. A kezdeti nehézségek, botladozó lépések után egyre magabiztosabbak lettek. Immár a gyermek is otthon érezte magát a kis ágyban, a plüssmackó társaságában, és újdonsült szülei karjában. Nagy igyekezetükben észre sem vették, hogy az ősz szerényen hátrább lépett, s átadta helyét a télnek. Advent első vasárnapján eszméltek csak rá, hogy ismét nyakukon a Karácsony. Lázás készülődésbe kezdtek, tudták, hogy ez az ünnep más lesz, mint a többi, hiszen hármában fogják eltölteni. Sokáig válogattak a fenyőfák között, míg megtalálták a legszebbet, egy szép és terebélyes nordmann fenyőt, amit aztán nagy gonddal föl is díszítettek. Végre elérkezett a Szenteste, fényárban úszott minden, csillagszórók ragyogták be a kis szoba minden zegét-zugát. A Mennyből az angyalt énekelték, amikor az „anya” a karjára vette a gyermekét, s olyan magasra emelte, amilyen magasra csak tudta. Mintha így akart volna hálát adni érte az Égnek és a benne Lévének. A kislány nagy kerek szemei csodálkozva bámulták a fényt, amely szinte az égből sugárzott felé. Mintha a betlehemi gyermeket ölelték volna magukhoz ezen az estén, olyan nagy békesség töltötte el a szívüket. Könnyes szemmel nézték a kis Dórá, akit valóban ajándéknak tekintettek és boldogan, szinte egyszerre mondták; „gyermek született”, leány adatott nekünk. «

Dunaföldvári Magyar László Gimnázium

OM azonosító: 203408

Cím: 7020 Dunaföldvár, Templom u. 5 || Telefon: +36 75 541 269

E-mail: magyarlaszlogimi1@gmail.com || Honlap: <http://www.magyarlaszlogimi.hu>

Intézményvezető: Fehérné Keserű Katalin || Pályaválasztási felelős: Puskás Zsolt

A Magyar László Gimnáziumot **családias, elfogadó légkör** jellemzi. Az alacsonyabb tanulói létszám előnyeit a **felzárkóztatásban**, a **tehetség gondozásban**, illetve a tanulói személyiség megismerésében is hasznosítani tudjuk; **mindenkire odafigyelő nevelői-oktatói munka** jellemzi középiskolánkat.

A KÉPZÉS RENDJE:

Iskolánkban általános tantervű osztályok vannak, tantárgyi rendszerünk és óraterveink biztosítják a tanulóknak az esetleges iskola-váltás lehetőségét. Az intézményben három idegen nyelv (**angol, német, orosz**) közül választhatnak diákjaink.

A 2020/2021-es tanévre tervezett induló osztályok:

– 4 évfolyamos képzés – tagozatkód: 0001

– 6 évfolyamos képzés – tagozatkód: 0002

NÉGY ÉVFOLYAMOS GIMNÁZIUMI KÉPZÉS

Felvételi:

A felvételtől az általános iskolai eredmények alapján döntünk; a 7. év végi és a 8. félévi (magyar nyelv, irodalom, matematika, történelem, idegen nyelv, fizika, kémia, biológia, földrajz, informatika) osztályzatok alapján (max. 100 pont) rangsoroljuk a jelentkezőket. ▶

► **Telefonos bejelentkezéssel bármikor fogadjuk az érdeklődő diákokat, szülőket.**

„Ez a képzési forma valamilyeni tantárgyból kedvezőbb tananyag elrendezést tesz lehetővé, s a hat év során **több idő jut** a szaktárgyakon belüli elmélyülésre, a törzsanyagból való kite-

kintésre. Mindez előnyösen befolyásolja a továbbtanulási esélyeket.

A tanulmányi területre sajátos nevelési igényű és tanulási nehézséggel küzdő tanulók is jelentkezhetnek, fejlesztő foglalkozásukat biztosítani tudjuk.

Felvételi:

A felvételtől az általános iskolai eredmények alapján döntünk. A jelentkezők rangsorának kialakításakor az **5. év végi és a 6. félévi** (magyar nyelv, irodalom, matematika, történelem, idegen nyelv, informatika) jegyeket vesszük figyelembe (max. 60 pont).

Nyílt nap: hatodikosok számára **2020. február 6-án**, csütörtökön 15 órától bemutató foglalkozásokkal tartunk, 17 órakor **szülői tájékoztatón** ismertetjük meg a képzés sajátosságait. Jelentkezési lap a helyszínen átvehető.

Telefonos bejelentkezéssel bármikor fogadjuk az érdeklődő diákokat, szülőket. «

Evangélikus szilveszteri túra

Fotók: Vasné Forster Márta

12 kilométer, 29 túrázó, 4 kutya, 1 sajtókóstoló. Közösségünk 2019. év végi túrájának hangulata erre a négy alappillére épült. Az, hogy az idén is gyönyörű időnk volt, valaki „odafentről” így intézte. Ebben biztos vagyok.

» MAGYARI ÁKOS

A szokottnál rövidebb gyülekező után, vizuálisan kicsit ingszerűbb 2 km-es szakaszon – az Előszállási utcán – értük el a Felső homokerdőt, mialatt adódott lehetőség beszélgetni egymással kicsit.

A lakóházak, víkendházak, szőlők és gyümölcsösök közt sétálva aztán indult az idegenvezetés. Az idősebb tagok tolmácsolásában megtudhattuk, hogy az egyes területeknek régebben kik voltak a gazdáik és mi lett velük. Ahogy egyikük elmesélt egy történetet, a másikban úgy állt össze a következő és így tovább. Jó volt hallgatni őket.

Az utca végén a Felső-tó (Halastó) felé fordultunk és haladtunk a Matild-tó felé. Kisütött a nap. Az

erdősávokkal és szántóföldekkel határolt utakon haladva végig szép látvány nyílt városunkra. A társaság ezen a szakaszon kicsit „elnyúlott”. A legkisebbek elől szaladgáltak, a lassabbak hátra maradtak, így hát – nagyjából 5 km megtétele után – tartottunk egy pihenőt a tó közelében. Pálinka, forralt bor, tea, édes és sós finomságok, tapasztalatcsere.

A tó zsilipjén átkeltünk a Nagykarácsonyi-vízfolyáson és az irányt a Matild majorság felé vettük, ahol Vida Sanyiék forralt borral, teával és pogácsával vártak minket, a fáradt vándorokat. Kati Világa sajtókészítmények kóstolójával és vásá-

rával fogadott minket. Jó volt kicsit megpihenni ezen a csodálatos birtokon. Nagyon köszönjük!

Kissé fáradtan, nehezen indulunk meg. 5 km volt még hátra és egy csoportkép. A város motocross pályáját érintve a Mozsolán és a 6-os úton keresztül értünk el a Kadarka utcáig, majd az Evangélikus templomig meg sem álltunk.

Hát nem volt rövid. Nagyon elfáradtam, de legalább annyira élveztem is. Jövőre, ugyanekkor csak máshova!

Szeretnebben, boldogságban gazdag új évet kívánok mindenkinek az evangélikus közösség nevében! «

Dóra sorra nyeri az íjászeseményeket

» SZABADOS SÁMUEL

Pápa Dóra, a Vallum Íjász Egyesület fiatal sportolója 2019-ben korosztályában bármely versenyen indult, első helyezést ért el. Tamásiban, Dunavecén, Budapesten, Délegyházán és Dunaföldváron egyaránt győztes lett. Edzője, Böde Sándor szerint az egyesület legtehetségesebb íjásza. Ezek regionális vagy házi versenyek voltak, de Dóra vágya, hogy országos szinten is kipróbálhassa tudását. A versenyek különböző jelegűek. Mások a célpontok, mások a távolságok.

Kedvence a 3 D-s kategória, ahol életnagyságú állat makettekre lőnek. Az örömjíjazat távolságai változóak, 5–35 méter a táv. Izgalmas a mozgó célpontos lövészet, itt kisebb a távolság, de csak egy meghatározott mozgási szektorban lehet lőni, ami megnehezíti a feladatot.

Dóra műgyantás tradicionális fegyvert használ. Fából készült, de vannak műanyag elemei is. Kipróbálta már a vadász reflex és a csigás íjakat is. Ezek más kezelési technikát igényelnek. A verseny íjak nem olcsó eszközök. A leg egyszerűbbek is ötvézezer forint

körül árban vannak, de vannak több százezer forintosak is.

A megmérettetésekre keményen és tudatosan készül fel edzője segítségével. Ilyenkor hetente több napot gyakorol. A tanulással ezt össze kell egyeztetni. Dóra a helyi gimnázium tizedik évfolyamára jár, és továbbtanulási tervei vannak, tehát a tanulást sem akarja elhanyagolni. A versenyekre lelkileg is fel kell készülni. Alapja a stabil, nyugodt közérzet. Ilyenkor minden zavaró tényezőt, érzést ki kell zárni, hogy tudjon koncentrálni. A löpályán szigorú szabályok uralkodnak, hiszen a nyílvesztő súlyos sérüléseket okozhat. Minden mozdulatot csak vezényszóra lehet végezni a sze-

mélyi biztonság érdekében. A téli hónapok részben pihenéssel telnek, de a formatartás érdekében ekkor is vannak edzések. A szezon tavasszal kezdődik, és remélhetően újabb sikereket hoz Nóra számára. «

JANUÁRI PROGRAMOK

A programokat a Művelődési Központban tartjuk. Az ettől eltérő helyszíneket külön feltüntetjük.
Online jegyvásárlás minden programunkra: www.dunafoldvar-muvhaz.hu.
A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk!

Január 8. szerda 17:30

KIÁLLÍTÁS MEGNYITÓ

A KÖNYVTÁRBAN

Kisgrafikák és Ex Librisek
dr. Harmath Béla gyűjteményéből

Január 12. vasárnap 15.00

ÚJÉVI KONCERT

Solti fúvószenekar
A belépés díjtalan

Január 13. hétfő 18:00

TÉLI ESTÉK

előadássorozat a Kertharátok szervezésében
Kelemen Róbert kézműves borászata;
Szőlőművelés biogazdálkodással
Előadó: Kelemen Róbert, kertészmérnök

Január 14. kedd 18:00

NÉPSZERŰ TUDOMÁNY

VÁMBÉRY NYOMÁBAN
Előadó: Gruber László,
a bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus
Gimnázium földrajztanára
A belépés díjtalan

Január 20. hétfő 18:00

TÉLI ESTÉK

előadássorozat a Kertharátok szervezésében
Dunaföldvár jelene és jövője
Előadó: Horváth Zsolt,
Dunaföldvár polgármestere

Január 21. kedd 10:00 és 14:00

SZÉPSÉG ÉS A SZŐRNYETEG

mesejáték iskolásoknak, VSG Táncszínház
Jegyár: 1.000 Ft

Január 26. vasárnap, 16:00

MAGYAR KULTÚRA NAPJA

Dunaföldvár Kultúrájáért – díjátadás

SZÍVÁRNYÉK

Pilinszky János két hangon
Előadja: Vecsei H. Miklós és Szabó Balázs
a Szabó Balázs bandája vezetője, szerzője
Jegyár: 2.000 Ft

Január 27. hétfő 18:00

TÉLI ESTÉK

előadássorozat a Kertharátok szervezésében
TRIANON ÉS A MAGYAROK TRAUMÁJA
Előadó: Horváth Béla, történész

Január 28. kedd 18:00

IRODALMI KAVÉHÁZ

A MARCIPÁN CUKRÁSZDÁBAN

Vendég: Fábian Janka
Regisztráció kötelező! Tel.: 06 (75) 541-060
Kötelező fogyasztás: 1.000 Ft

Január 30. csütörtök 10.00

ERDŐK KÖNYVE

mesejáték óvodásoknak,
Aranyzámár bábszínház
Jegyár: 1.000 Ft

SZÍNHÁZI ELŐADÁSOK

2020. január 26. 16:00

MAGYAR KULTÚRA NAPJA
Dunaföldvár Kultúrájáért – díjátadás

SZÍVÁRNYÉK

Pilinszky János két hangon
Előadja: Vecsei H. Miklós és Szabó Balázs
a Szabó Balázs bandája vezetője, szerzője
Jegyár: 2.000 Ft

2020. február 25. 19:00

MÁRAI SÁNDOR:

ESZTER HAGYATÉKA

„Dönteni kell. A végén.” – Spirit Színház

Márai Sándor egyik legnépszerűbb regénye az „Eszter hagyatéka”. A mű most először kerül színpadra. Eszter, egy középkori nő, akit „az élet oly csodásan megajándékozott és oly tökéletesen kirabolt”.

Főszereplők:

Giulik Ági, Perjési Hilda, Tóth Sándor, Hermányi Mariann, Jeryger Balázs
Rendező: Czeizel Gábor

Jegyár: 3.500 Ft

2020. március

FIGYELEM!

Erre az előadásra jelenleg CSAK SZEMÉLYESEN vásárolható jegy.

LAURENT BAFFIE:

LÖKÖTTEK

Komédia 2 részben – Karinthy színház

Egy pszichológus várószobájában összegyűlik hat ember. Kiderül, hogy mind egyszerre kaptak időpontot a neves szakértínélhez, aki késik. A hosszas várakozás alatt a páciensek beszédbe elegyednek egymással, előkerül egy Monopoly és spontán csoportterápia szerveződik...

Főszereplők:

Papp János, Marton Róbert, Pápai Erika, Balázs Andrea, Tenki Dalma, Barónits Gábor, Vertig Tímea
Rendező: Kelemen József

Jegyár: 3.500 Ft

Jegyek válthatók online a www.dunafoldvar-muvhaz.hu oldalon
illetve személyesen a művelődési központban.